

URADNI VESTNIK CELJE

LETO X

19. april 1965

ŠT. 15

VSEBINA

Skupščina občine Velenje

211. Družbeni plan občine Velenje za leto 1965

212. Odlok o javni razsvetljavi, napisih (firmah) delovnih organizacij, svetlobnih reklamah ter razsvetljavi izlošč in poslovnih prostorov na območju Velenje

Skupščina občine Zalec

213. Odlok o ustanovitvi sklada za zadeve invalidov in borcev NOV
214. Odlok o ustanovitvi sklada za kreditiranje šolanja

215. Odlok o ustanovitvi sklada za požarno varnost

216. Odlok o ustanovitvi sklada za kmetijstvo

217. Odlok o ustanovitvi sklada za napredek komunalne dejavnosti

218. Odlok o ustanovitvi sklada za socialno varstvo

219. Odlok o ustanovitvi sklada za preživninsko varstvo kmetov

220. Odlok o ustanovitvi sklada za telesno kulturo

221. Sklep o potrditvi zaključnega računa stanovanjskega sklada občine Zalec za leto 1964

222. Sklep o potrditvi zaključnega računa družbenega investicijskega sklada občine Zalec za leto 1964

211.

Skupščina občine Velenje je na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 23. marca 1965 po 93. členu ustave SR Slovenije (Uradni list SRS, št. 10-90/63) in 26. ter 149. členu statuta občine Velenje (Uradni vestnik okraja Celje, št. 34-282/64) sprejela

DRUŽBENI PLAN OBČINE VELENJE ZA LETO 1965

I. GOSPODARSKI IN DRUŽBENI RAZVOJ V LETU 1964 IN OSNOVNI POGOJI ZA RAZVOJ V LETU 1965

1. Oris razvoja v letu 1964

1. Visoka stopnja razvoja proizvodnje v letu 1964 pomeni nadaljevanje dinamičnih gibanj v gospodarstvu, ki so bila značilna za vse obdobje od druge polovice leta 1962 dalje. Ta sam po sebi ugoden rezultat na je bil dosežen ob številnih motnjah in pojavih, ki dokazujejo, da je bilo gospodarjenje v letu 1964 še vedno ekstenzivno in da je bilo v gospodarskih gibanjih občutno neskladje med razpoložljivimi materialnimi sredstvi ter naraščanjem posameznih oblik notranje potrošnje.

2. Eden od osnovnih vzrokov za motnje v gospodarstvu je bila prekomerna investicijska potrošnja zlasti na področju gospodarstva. Široko zaposlovanje, povezano s konjunkturo na notranjem tržišču ter prekomerna kreditna ekspanzija sta povzročila visoko povečanje kupne moči. Proizvodnja tako ni mogla zadostiti povpraševanju. Neskladje med obsegom proizvodnje in povpraševanjem je povzročilo nestabilnost tržišča ter vodilo do občutnega povečanja cen in življenjskih stroškov. V takšnih pogojih se niso dosledno realizirala prizadevanja za hitrejši porast produktivnosti dela (po planu je bilo predvideno povečanje produktivnosti dela za 8,9 %, doseženo pa je bilo le 6,5 % povečanje produktivnosti dela) in za boljše izrabo notranjih rezerv. Neskladna gibanja so se odrazila tudi na področju menjave s tujino, kjer je prišlo do zastajanja izvoza. Izvozni plan industrijskih proizvodov je bil izpolnjen le v višini 54,8 %, izvoz v letu 1964 pa je dosegel le 78,2 % izvoza leta 1965.

3. Nastali položaj na notranjem tržišču je nujno zahteval ukrepe za stabilizacijo gospodarskih gibanj. V zvezi s tem se je začela izvajati selektivnejša politika na področju investicijske porabe, uveljavljen je bil strožji režim kreditiranja obratnih sredstev ter uvedena restrikcija potrošniških kreditov.

Vsi ti ukrepi v letu 1964 v celoti še niso mogli pokazati zadovoljivih rezultatov. Dokončna ocena njihove učinkovitosti bo mogoča šele v letu 1965.

2. Splošni pogoji za razvoj in položaj delovnih organizacij v letu 1965

1. Dosedanji razvoj gospodarskih gibanj kakor tudi stanje v gospodarstvu ob koncu leta 1964 narekuje, da mora biti gospodarska politika v letu 1965 usmerjena predvsem v nadaljnje izpopolnjevanje gospodarskega sistema, skladno s smernicami resolucije Zvezne skupščine in v napore za stabilizacijo gospodarstva.

Na smernicah resolucije za nadaljnji razvoj gospodarskega sistema in na predvidenih ukrepih za stabilizacijo gospodarstva temeljijo tudi cilji in naloge družbenega plana občine Velenje za leto 1965. Pri izvajanju ciljev in smernic resolucije Zvezne skupščine bo zelo pomembno sodelovanje občinske skupščine, katere vloga je v zvezi z razvojem gospodarstva in družbenega sistema zelo porasla. V okviru pravic in dolžnosti, ki jih določa ustava in zakoni, bo lahko občina kot osnovna družbeno-politična skupnost bistveno pripomogla k realizaciji načrtane politike razvoja, zlasti na področju osebne potrošnje, zaposlenosti in produktivnosti dela, družbenih služb, stanovanjske izgradnje ter komunalne izgradnje in terciarnih dejavnosti.

2. Uveljavljanje pomembne izpopolnitve gospodarskega sistema v letu 1964 predstavlja izboljšanje materialnega položaja gospodarskih organizacij. Odpravljen je bil prispevek od izrednega dohodka in prispevek družbenim investicijskim skladom. Uveljavljene so bile tudi spremembe cen zlasti kmetijskim proizvodom, premogu in električni energiji.

Z letom 1965 stopi v veljavo odprava splošnega prometnega davka v proizvodnji ter nadaljnje oprostitve prispevka iz dohodka v nekaterih dejavnostih. Predvidena pa so tudi podaljšanja odplačilnih rokov za odobrene investicijske kredite, kjer kreditni pogoji oziroma posojilna doba nista usklajeni z realnimi možnostmi vračanja oziroma aktiviranja investicij. To se nanaša predvsem na področje gostinstva, turizma, proizvodnje premoga in kmetijstva.

Te že uveljavljene in predvidene spremembe v gospodarskem sistemu, ki povečujejo materialno osnovo delovnih organizacij, bodo močna nadaljnja spodbuda za razvoj gospodarstva v letu 1965. Izpopolnitve v gospodarskem sistemu, ki se v zveznem merilu že pripravljajo, pa bodo v letu 1965 vplivale tudi na nadaljnje povečanje tekočega dohodka gospodarskih organizacij.

5. Z zakonom o bankah in kreditnem poslovanju in z zakonom o narodni banki, ki bosta uveljavljena že v tekočem letu, bo ustvarjena osnova za popolnejši kreditni sistem, ki bo prilagojen povečani vlogi delovnih organizacij pri financiranju razširjene reprodukcije. Dosežena bo tudi večja mobilnost sredstev delovnih organizacij ter s tem zagotovljena večja učinkovitost kratkoročne in dolgoročne kreditne politike. Nov kreditni sistem naj bi ugodno vplival tudi na razvoj terciarnih dejavnosti.

4. Izpopolnitve zunaj trgovinskega in deviznega sistema bodo zagotovile delovnim organizacijam večjo samostojnost v gospodarstvu, hkrati pa bodo povečale odgovornost delovnih kolektivov za razvoj in usmeritev proizvodnje. Na izboljšanje razmerja med uvozom in izvozom bo v letu 1965 vplivalo zlasti sklepanje kompleksnih pogodb med gospodarskimi organizacijami in poslovnimi bankami, kar bo moralo zagotavljati ugodnejše odnose med ustvarjanjem in uporabo deviznih sredstev.

5. Eden izmed razlogov za neracionalno zaposlovanje v gospodarskih organizacijah je nizka udeležba osebnih dohodkov v strukturi proizvodne cene. Čeprav je reševanje tega problema dolgoročni proces, lahko računamo, da bo v okviru sistematskih sprememb na področju cen in delitve dohodkov prišlo že v letu 1965 do delnega izboljšanja. To bi imelo nedvomno močan vpliv na realnejše kalkulacije in bi prispevalo k pravilnejšemu vrednotenju produktivnosti dela, smotrnejši politiki zaposlovanja ter racionalnejši proizvodnji in investicijski usmeritvi.

6. Urediti je treba tudi materialni položaj delovnih skupnosti v družbenih službah. Glede na občutno zaostajanje nekaterih dejavnosti na tem področju za splošnim gospodarskim razvojem, bi bilo treba v letu 1965 zagotoviti za te namene večja sredstva.

7. Izhajajoč iz zveznega in republiškega družbenega plana za leto 1965, se bodo investicijske naložbe v osnovna sredstva vlagale v povečanje proizvodnje daljevalov, izgradnjo vplinjavanja linij in vršilo priprave za gradnjo novega iaska v Šoštanju ter izgrajevali šolski rudnik v Skaluh. Vršila se bodo pripravljala dela na gradnji elektrarne II v Šoštanju. V globalu bodo investicijska sredstva izhajajoč iz tega osnovnega koncentra v letu 1965 znatno večja kakor so bila v letu 1964. Za zaposlitev invalidov, fizično slabše moške delovne sile in žena je treba v okviru možnosti nadalje izgrajevati Tovarno gospodiniške onreme in podjetja njenih kooperantov. Vlagati je sredstva v terciarne gospodarske dejavnosti, predvsem na na osnovi dolgoročnejših programov pripravljati investicijske elaborate. Večja sredstva se predvidevajo tudi za oblike družbenega standarda. To je nujno zaradi skladnejšega razvoja z gospodarstvom.

8. V zvezi z izvozom je treba korenito menjati odnos. Računati je s tem, da bo v najkrajšem času potrebno preiti na devizno samofinanciranje. Zaradi tega se mora težiti k izravnavanju zunanje trgovinske bilance našega področja in to dosledno v vsakem delovnem kolektivu.

9. V letu 1965 bo treba skrbno spremljati položaj na tržišču in v proizvodnji. Le tako bo mogoče neskladja, ki bi nastajala, z ustreznimi in utemeljenimi ukrepi sproti odpravljati. To bo tudi omogočilo, da se bo politika stabilizacije ponovno uveljavila tudi na področju življenjskih stroškov in omogočila kontinuirano rast realnih osebnih dohodkov ter življenjske ravni prebivalstva.

Predvideno politiko stabilizacije bo mogoče uspešno izvajati le ob vsestranskem zavzemanju delovnih organizacij za izvajanje nakazanih smernic ekonomske politike. Izvedeni ukrepi v letu 1964 in nakazana izboljšanja gospodarskega sistema v letu 1965 bo okrepila samostojnost delovnih organizacij pri reševanju problemov proizvodnje, gospodarjenja in življenjskega standarda zaposlenih. Spremenjeni pogoji gospodarjenja pa bodo tudi zaostri vprašanje renta-

bilnega poslovanja, zaradi česar bo nujno, da delovne organizacije čim hitreje storijo potrebne ukrepe za praktično prilagajanje tem pogojem. Gospodarske organizacije se bodo morale predvsem elastično prilagajati potrebam tržišča, da bi dosegle čim boljše proizvodne rezultate. Nadaljnje povečanje proizvodnje naj bo predvsem rezultat večje produktivnosti dela, novo zaposlovanje pa je treba omejiti le na ekonomsko utemeljene primere. Glede na predvideno zaostroitev kreditne politike pa naj bi gospodarske organizacije posvetile tudi formiranju trajnih obratnih sredstev iz lastnih virov največjo pozornost.

II. OSNOVNI PROPORCI GOSPODARSKIH GIBANJ V LETU 1965

Na osnovi analize materialnih pogojev in razvojnih možnosti bi mogli ob izvajanju politike stabilizacije in nadaljnjem izpopolnjevanju gospodarskega sistema doseči na področju proizvodnje naslednje odnose:

Na osnovi obstoječih proizvodnih zmogljivosti in splošnih pogojev za razvoj bi mogli ob nadaljnjem povečanju produktivnosti dela in zmernejšem zaposlovanju pričakovati povečanje rasti vsega gospodarstva za okoli 25 %. Pri tem bi se družbeni bruto proizvod v družbenem sektorju povečal za okoli 25,5 %, v zasebnem sektorju pa za 3,8 %.

Na tej osnovi predvidevamo, da bomo v letu 1965 dosegli naslednjo vrednost proizvodnje:

— v milijonih din
— v tekočih cenah

	1965	1964	Plan 1965	Indeksi 1964 1965 1965 1964
Družbeni bruto proizvod	26.935,4	34.330,1	42.672,7	127,2 124,6
Družbeni proizvod	12.935,4	15.321,1	20.182,2	118,4 131,7
Narodni dohodek	10.690,9	12.622,5	17.196,5	118,1 136,2

Proizvodnja bo hitreje naraščala v družbenem sektorju, ki je s preko 96 % udeležbe v skupni proizvodnji najvažnejši proizvodni sektor ter bistveno vpliva tudi na strukturo potrošnika.

Hitrejša rast družbenega proizvoda in narodnega dohodka kot družbenega bruto proizvoda kaže na zmanjšanje udeležbe materialnih stroškov v njegovi strukturi. Ta proces ocenjujemo kot povečanje ekonomičnosti gospodarjenja delovnih organizacij. Na to vpliva predvsem zainteresiranost delovnih organizacij na povečanju čistega dohodka, čigar udeležba narašča tudi zaradi spremenjenih instrumentov delitve dohodka.

Po posameznih gospodarskih panogah je predvidena naslednja rast proizvodnje (v indeksih):

	1964 1965	1965 1964
Celotno gospodarstvo	127,2	124,6
— družbeni sektor	128,2	125,5
Industrija	127,6	123,8
Kmetijstvo	127,1	105,0
— družbeni sektor	181,1	107,2
— zasebni sektor	106,9	103,7
Gradbeništvo	124,2	114,6
Trgovina	134,7	258,6
Gostinstvo	119,0	127,9
— družbeni sektor	119,0	128,8
— zasebni sektor	119,0	112,5
Obrt in komunala	128,0	136,8
— družbeni sektor	129,2	139,7
— zasebni sektor	114,0	102,0

Narodni dohodek, računani na prebivalca, bi naraščal takole:

— v tekočih cenah

	1963	1964	1965	Indeksi	
				1964 1963	1965 1964
Narodni dohodek na prebivalca (v tisoč din)	457,8	525,4	690,5	114	131,9

S spremembami, ki so bile izvršene v delitvi družbenega proizvoda družbenega sektorja v letu 1964 (spremenjene tarife prometnega davka, kar je vplivalo na zmanjšanje prometnega davka, ukinitve prispevka od izrednega dohodka in prispevka družbenim investicijskim skladom ter odprava prispevka iz dohodka v nekaterih gospodarskih panogah) in nekaterimi, ki naj bi bile sprejete v skladu z resolucijo o izpopolnitvah in spremembah gospodarskega sistema se v letu 1965 pričakuje nadaljevanje jačanja materialne osnove gospodarstva samoupravljalcev, ker se bo s tem, da se bo ukinil prometni davek v proizvodnji in podaljšal rok odplačila za nekatere dejavnosti povečal delež dohodka delovnih organizacij v primarni delitvi družbenega proizvoda.

Porast deleža delovnih organizacij daje vsekakor večje možnosti pri samostojnem odločanju proizvajalcev o razširjeni reprodukciji in lažnejši orientaciji ob družbeno-ekonomskih pogojih za bodoči razvoj. Povečanje vloge delovnih organizacij v samostojnem odločanju, nadaljnje izpopolnjevanje gospodarskega sistema, predvsem na področju predvidenega spreminjanja odnosov v cenah, kakor tudi takšne spremembe zunanje-trgovinskega sistema, ki bodo povečale odgovornost in stimulirale interes proizvajalcev za povečanje izvoza — vse to daje delovnim organizacijam nove razvojne možnosti in večjo samostojnost, obenem pa tudi povečuje odgovornost za njihov lastni razvoj in družbeni razvoj v celoti. Tako bo krepitev vloge in materialnega položaja delovnih organizacij neposrednim proizvajalcem omogočalo uspešnejše reševati probleme gospodarjenja in razvoja življenjskega standarda. Poleg reševanja nalog s področja intenziviranja razvoja proizvodnje in razširjene reprodukcije pa bi morale delovne organizacije pri večjih materialnih sredstvih hitreje reševati vprašanje razvoja negospodarskih dejavnosti, zlasti tistih, ki neposredno vplivajo na hitrejšo rast proizvodnje na sploh. To so predvsem naložbe v stanovanjsko izgradnjo, šolstvo, otroško varstvo in podobno.

III. RAZVOJ IN PROBLEMI POSAMEZNIH DEJAVNOSTI

1. Razvojni problemi osnovnih področij

a) Osebna potrošnja

V razvoju osebne potrošnje je treba skrbeti za izpopolnjevanje resolucije o temeljnih smernicah za nadaljnji razvoj gospodarskega sistema, na podlagi katere bi se moral povečati delež osebnih dohodkov v narodnem dohodku.

Na podlagi tega se računa, da bodo osebni dohodki naraščali nekoliko hitreje kot produktivnost dela. Na hitrejšo rast osebnih dohodkov bo vplivala tudi predvidena hitrejša rast osebnih dohodkov tistih zaposlenih, kjer so doslej osebni dohodki relativno zaostajali (rudari, učno osebje, občinska uprava) in pa povečanje pokojnin na osnovi novega zakona o pokojninah. Pod vplivom hitre rasti proizvodnje ter v skladu s celotnimi družbenimi dogajanjem v letu 1964, ki so bila usmerjena na odpravo nizkih osebnih dohodkov ter na povečanje udeležbe osebne potrošnje v družbenem proizvodu, se je osebna potrošnja v letu 1964 močno povečala in se je v primerjavi z družbenim proizvodom glede na leto 1963 gibal takole:

— v tekočih cenah
— v milijonih din

	1963	1964	Indeks
Skupna družbena potrošnja v družbenem sektorju	5.627,9	5.213,8	143,7
Skupni družbeni proizvod v družbenem sektorju	12.163,5	14.470,1	119,2
Delež osebne potrošnje v družbenem proizvodu	29,5	36,0	120,0

Glede na to, da je osebna potrošnja naraščala hitreje od družbenega proizvoda, se je povečala njena udeležba v družbenem proizvodu od 29,9 % v letu 1963 na 36 % v letu 1964.

Sklad osebnih dohodkov zaposlenih v družbenem sektorju je v primerjavi z letom 1963 porasel za 43,7 % kar predstavlja v občini najvišji letni porast osebnih dohodkov. V gospodarstvu so se osebni dohodki povečali za okoli 43 %, v negospodarskih dejavnostih pa za okoli 47 %. Na tako visoko povečanje nominalnih osebnih dohodkov je vplivala hitra rast proizvodnje in števila zaposlenih, na drugi strani pa tudi hitra rast cen in življenjskih stroškov kakor že tudi dosežena višja raven osebnih dohodkov ob koncu leta 1965.

Struktura zaposlenih po višini mesečnih osebnih dohodkov se je v letu 1964 znatno spremenila. Med tem ko je v letu 1963 še 22 % vseh zaposlenih v gospodarstvu prejemalo manj kot 25.000 din na mesec, so bili do konca leta 1964 tako nizki osebni dohodki praktično odpravljeni. Možno pa se je povečalo število zaposlenih s srednjimi in visokimi osebnimi dohodki. Pomen teh pozitivnih sprememb pa zmanjšuje povprečen visok porast življenjskih stroškov.

V mnogih delovnih organizacijah je v letu 1964 zaradi nujnosti povečanja osebnih dohodkov zastalo delo na nadaljnjem izpopolnjevanju sistema notranje delitve dohodka in so se osebni dohodki povečali tudi brez ustreznega realnega povečanja rezultatov pri delu.

V primerjavi z razvojem produktivnosti dela, merjene z družbenim proizvodom na zaposlenega, so se realni osebni dohodki zaposlenih v družbenem sektorju gibal takole:

— v tekočih cenah

	1963	1964	Indeks
Povprečni nominalni osebni dohodki na zaposlenega	58.795	45.274	116,7
Produktivnost dela v družbenem sektorju gospodarstva (družbeni proizvod na zaposlenega v tisoč din)	1.784,2	1.901	106,5

V letu 1964 so torej realni osebni dohodki naraščali znatno hitreje kot produktivnost dela. Ustvarjanje pogojev za hitrejši dvig življenjske ravni prebivalstva mora postati pomemben činitelj splošnega in gospodarskega razvoja v letu 1965. Med temi pogoji pa so najpomembnejši ustrezna rast proizvodnje in produktivnosti dela ter stabilizacija tržišča in cen.

Po nominalnih vrednostih bi bilo mogoče povečati sklad čistih osebnih dohodkov iz delovnega razmerja za okoli 35 %. Pri tem bodo v negospodarskih dejavnostih zaradi zaostajanja v prejšnjih letih rastli osebni dohodki nekoliko hitreje kot v gospodarstvu. V primerjavi z družbenim proizvodom bi se osebna potrošnja na osnovi teh predvidevanj v letu 1965 razvijala takole:

	1964	1965	Indeks
Skupna osebna potrošnja v družbenem sektorju	5.213,8	7.038,6	135,0
Skupni družbeni proizvod v družbenem sektorju	14.470,1	19.504,7	135,4
Delež osebne potrošnje v družbenem proizvodu	36,0	36,5	

Tudi v letu 1965 naj bi se realna osebna potrošnja povečala hitreje kot družbeni proizvod tako, da bi se njena udeležba dvignila od 36 % v letu 1964 na 36,5 % v letu 1965.

V delovnih organizacijah naj bi bili napori za hitro rast realne osebne potrošnje usmerjeni predvsem na povečanje produktivnosti dela, znižanje proizvodnih stroškov, racionalnejše poslovanje in izboljšanje organizacije dela. Zato bodo morale delovne organizacije v letu 1965 voditi realnejšo politiko zaposlovanja nove delovne sile kot v prejšnjih letih. Tudi pri prehodu na skrajšani delovni čas se bodo morale bolj opirati na lastne rezerve delovne sile, opuščati ekstenzivno in prehajati na intenzivno proizvodnjo.

Z nadaljno krepitvijo materialne baze bo dana delovnim organizacijam možnost, da v letu 1965 še nadalje razvijajo sistem notranje delitve dohodka in da izpopolnjujejo merila za udeležbo posameznih članov kolektiva v čistem dohodku v smeri vedno tesnejše povezave osebnih dohodkov z rezultati pri delu. Hitrejše naraščanje osebnih dohodkov v primerjavi s porastom produktivnosti dela je opravičena le v proizvodnji premoaga. Odločno je težiti za tem, da se dosledno odpravi osebni dohodki iznad 50.000 din, pri čemer na zvišanja ne bi smeli izvajati kot socialno akcijo, ampak kot ekonomski ukrep, ki je zasnovan na rasti produktivnosti dela.

S politiko delovnih organizacij na področju proizvodnje, zaposlovanja in delitve dohodka ter s politiko občinske skupščine pri zagotavljanju osebnih pogojev za porast življenjske ravni občanov, naj bi se konkretno zagotavljale intencije politike hitrejši rasti realne osebne potrošnje. Le tako bo osebna potrošnja v našem družbenem in ekonomskem sistemu še nadalje tudi temeljni činitelj ekonomske rasti.

b) Investicije

Osrednji problem gospodarskih odnosov v letu 1964 je bilo neskladje med razpoložljivimi sredstvi in materialnimi možnostmi, ki se je kazalo zlasti v prekomerni stopnji rasti investicijske potrošnje. Storjeni ukrepi v letu 1964 so imeli za cilj umiritev investicijske potrošnje in usklajitev investicijskih sredstev z razpoložljivimi možnostmi ter zagotovitev predvidenega obsega investicij za družbeni standard.

Da bi zagotovili hitrejši razvoj družbenega standarda, predvsem stanovanjske izgradnje, komunalnih objektov in šolstva, bi bilo treba povečati udeležbo negospodarskih investicij v skupnih naložbah. V okviru gospodarskih področij morajo imeti prednost tiste dejavnosti, ki predstavljajo osnovo za razvoj ostalih področij (energetika, premog, plin) ter tiste, ki omogočajo hitro povečanje izvoza.

Težiti bi bilo za tem, da se z usmerjanjem vseh sredstev zagotovi naslednja potrošnja in dinamika investicij:

— v tekočih cenah
— v milijonih din

	1963	1964	Plan 1965	Indeksi 1964 1965 1963 1964
Gospodarska področja	2.475,7	4.939,8	13.823,7	199,5 279,8
Negospodarska področja	1.535,8	2.458,6	3.208,9	160,1 130,5
Vsa področja skupaj	4.011,5	7.398,4	17.032,6	184,4 234,0

V okviru obstoječih možnosti oziroma razpoložljivih sredstev bi se naložbe za razširjeno reprodukcijo v letu 1965 po posameznih področjih gibale takole:

— v tekočih cenah
— v milijonih din

	1963	1964	Plan 1965	Indeksi 1964 1965 1963 1964
Industrija	2.116,1	4.680,7	13.523,8	221,2 288,9
Kmetijstvo	113,8	76,1	72,0	67,3 94,6
Gradbeništvo	58,9	32,0	45,3	54,3 141,6
Trgovina	81,6	41,0	67,0	50,2 163,9
Gostinstvo in turizem	16,6	28,9	28,3	174,1 97,9
Obrt in komunala	88,7	81,1	87,1	91,4 107,4
Gospodarska področja	2.475,7	4.939,8	13.823,7	199,5 279,8
Stanov. kom. dejavnost	1.171,5	1.822,3	2.800,0	155,5 153,7
Kulturno soc. dejav.	364,3	636,3	408,9	174,7 64,3
Negospodarska področja	1.535,8	2.458,6	3.208,9	160,1 130,5
Vsa področja skupaj	4.011,5	7.398,4	17.032,6	184,4 234,0

c) Zaposlenost in produktivnost

V letu 1964 se je v proizvodnji delovnih organizacij, predvsem v industriji, gradbeništvo in obrti, obseg zaposlenosti močno povečal. Skupno povečanje števila zaposlenih v gospodarstvu je znašalo 810 oseb, kar predstavlja 11,9 % povečanje v primerjavi z letom 1963.

Kljub nesorazmerju med rastjo števila zaposlenih in produktivnostjo ne bi mogli v letu 1964 smatrati povečanja števila zaposlenih kot izjemo, temveč kot nadaljevanje dosedanjih proizvodnih in zaposlitvenih tendenc.

Takšno povečanje števila zaposlenih je namreč predvsem rezultat konjunktornega vzpona v gospodarstvu, ki se je začel že v prejšnjih letih.

Gibanje produktivnosti v letu 1964 ni bilo ugodno. Povečala se je, merjena s fizičnim obsegom proizvodnje na zaposlenega, v industriji le za 2,8 %, kar potrjuje ugotovitev, da so industrijske delovne organizacije povečano proizvodnjo dosegale predvsem z zaposlovanjem nove delovne sile. V skupnem gospodarstvu se je produktivnost dela, računana po družbenem proizvodu na zaposlenega, povečala za 6,5 %. Ekstenzivno zaposlovanje je omogočala rezerva cenene delovne sile bodisi v kmečkem ali ženskem prebivalstvu, v delovni sili iz drugih republik ter v onem delu kontingenta mladine, katerega zaradi omenjenih kapacitet poklicnih in drugih srednjih strokovnih šol ni bilo mogoče sprejeti v šolanje. Obstojajo indikacije, da so tendence po novem zaposlovanju še vedno močne, tako, da je treba računati, da se bo število zaposlenih v družbenem sektorju povečalo za okoli 700 oseb, od tega v gospodarstvu za okoli 640. To že samo po sebi kaže na to, da bo treba ta problem še nadalje kompleksno proučevati in iskati ustrezne rešitve za zmanjšanje pritiska na zaposlovanje.

Število zaposlenih v družbenih službah bi se po predvidevanjih povečalo za okoli 5 %.

Na podlagi navedenih predvidevanj računamo, da bo gibanje števila zaposlenih takole:

	1963	1964	1965	Indeksi 1964 1965 1963 1964
Število zaposlenih skupaj	7.793	8.720	9.413	111,9 107,9
— v gospodarstvu	6.802	7.612	8.249	111,9 108,4
— v negosp. dejavnostih	991	1.108	1.164	111,8 103,1

Naš gospodarski razvoj terja vse bolj, da je način proizvodnje vse bolj aktiven, kar pomeni, da povečanje proizvodnje ne dosegamo z močnejšim zaposlovanjem, temveč predvsem z optimalno izrabo obstoječe delovne sile in kapacitet.

Zato bi bilo treba stalno in sistematično spremljati gibanje delovne sile predvsem na proizvodnih področjih tako po številu kot po poklicni strukturi in delovni usposobljenosti. Težišče naloge za izvajanje take zaposlitvene politike bi moralo biti predvsem na delovnih organizacijah, na občinski strokovni službi in na zavodu za zaposlovanje delavcev.

Z namenom, da bi racionalneje izkoristili svoj delovni potencial, bi morali delovni kolektivi napraviti natančne preglede zaposlenih predvsem glede njihove strokovnosti in pravilne razmestitve na delovnih mestih. Izdelati bi bilo treba tudi profile poklicev, ki jih podjetja potrebujejo, kar bi jim skupno s programom zaposlitvene politike, ki mora sloneti na dolgoročnejšem programu razvoja podjetij, služilo kot osnova za pravilnejšo kadrovsko politiko in za izvajanje ukrepov, ki naj bi omogočili odkrivanje in pridobivanje potrebnih strokovnih kadrov s štipendiranjem, specializacijo in podobnim.

Obstoječi strokovni sestav ženske delovne sile je slabši od moške, zato bi bilo treba intenzivneje reševati tudi vprašanje strokovnosti ženske delovne sile, hkrati pa urejati otroško varstvo, prehrabene obrate in servisno službo, da obremenitev izven delovnega mesta ženam ne bi onemogočala pridobivanja ustreznih kvalifikacij.

Na podlagi predvidenega gibanja zaposlenosti in obsega industrijske proizvodnje bi se produktivnost v industriji povečala za 4,4 %, število zaposlenih pa bi poraslo za 5,8 %.

Zahteva po racionalnejšem gospodarjenju zahteva od delovnih kolektivov tudi intenzivnejše izvajanje ukrepov, ki neposredno zadevajo organizacijo proizvodnje. Tudi manjša podjetja bi morala skrbeti za to, da se proizvodnja odvija neprtrgoma, kar pa zahteva uvajanje ustreznih služb, za katere je potreben predvsem ustrezen strokovni in vodilni kader.

Glede na to, da obstojajo v gospodarskih organizacijah še znatne neizkoriščene možnosti za povečanje produktivnosti dela, bi bilo treba intenzivneje izvajati ukrepe, ki zadevajo organizacijo proizvodnje. V ta namen bi bilo potrebno, da delovne organizacije izdelajo dolgoročne proizvodne programe, ki bi morali razen osnov za izvajanje organizacijskih ukrepov vsebovati tudi programe za izboljšanje izkoriščanja kapacitet in sinhronizacijo proizvodnega procesa. Na podlagi teh programov bi bilo mogoče tudi ustrezno razporediti delovno silo, uvajati nove in izpopolniti obstoječe izmene ter uvajati 42-urni delovni teden ob bistveno neizpremenjenem številu zaposlenih. Vse to pa bo po potrebnih investicijskih vlaganjih v tehnični in tehnološki napredek zahtevalo hitrejše vključevanje domačih in tujih izsledkov znanstveno raziskovalnega dela v proizvodni proces in oblikovanje ustreznega kvalifikacijskega sestava strokovnih in vodilnih kadrov.

Ob prehodu na 42-urni delovni teden naj bi občinska in republiška komisija dovoljevali gospodarskim organizacijam prehod na skrajšani delovni čas le ob natančnih analizah položaja v podjetjih.

Pri tem bi bilo treba upoštevati naslednje:

— prehod naj temelji na organizacijsko tehničnih izboljšavah in ne samo na trenutnih ugodnih rezultatih prejšnjega obdobja.

— podjetja, ki so v razširitvi ali v rekonstrukciji, naj preidejo na skrajšani delovni čas šele takrat, ko izpolnjujejo vse pogoje;

— nove službe, ki izboljšujejo organizacijo v podjetju, naj bi bile ustanovljene še pred prehodom na skrajšani delovni čas.

Pri prehodu na skrajšani deovni čas so strokovna združenja in gospodarska zbornica dolžna pomagati z analizami problemov za celotno področje ali panogo in biti pri tem v stalnih neposrednih stikih z delovnimi organizacijami. Tudi občinska komisija in komisije v družbenih organizacijah za prehod na skrajšani delovni čas naj bi sodelovale s temi institucijami, da bi bila pomoč deovnim organizacijam čim bolj konkretna.

č) Izvoz

Gospodarska gibanja v letu 1964 so delovala v smeri poslabšanja odnosov v blagovni menjavi s tujino. Še boj sproščen uvoz je sicer omogočal intenzivnejše naraščanje proizvodnje, povečane blagovne fond pa je v pretežni meri absorbiralo domače tržišče in jih s tem odtegovalo izvozu.

Poslabšanje v tem pogledu se kaže tudi pri izvažanju industrijskih proizvodov podjetij na našem območju.

Plan izvoza industrijskih izdelkov za leto 1964 je izpolnjen le 54,8 %, izvoz pa se je v primerjavi z letom 1963 celo zmanjšal, in sicer skoraj za eno četrtino.

Med najvažnejše vzroke slabega izpolnjevanja izvoznih nalog v letu 1964 je poleg visoke konjunktore na domačem tržišču omeniti predvsem ugodnejše cene, ki so jih proizvajalci dosegli na domačem tržišču. Z dodeljenimi deviznimi sredstvi so indutrijska podjetja v glavne pokrivala svoje potrebe po uvozu neodvisno od doseženih izvoznih rezultatov.

Ce rezultate izvoza v letu 1964 primerjamo z uvozom, se nam pokaže še manj ugodna slika. Industrijska podjetja v naši občini so v letu 1964 uvozila reprodukcijski material in investicijske opreme v višini 1.498.556 \$ (ameriških dolarjev), medtem, ko so z lastnim izvozom krila okoli 28 %.

V letu 1965 bo vsekakor treba nadaljevati z naporji za večje vključevanje v izvoz. Pričakovati smemo, da bo sam sistem povezovanja uvoza z izvozom vzpodbudno vplival na gospodarske organizacije in hkrati terjal od njih večjo odgovornost, da bi večjimi prodajami v inozemstvu zagotovile oskrbo z uvoženimi materiali za nemoten razvoj proizvodnje.

Glede na potrebo po doslednem izvažanju tega sistema pa je treba prav tako računati s tem, da bodo predvideni pogoji in možnosti oskrbe z deviznimi sredstvi v letu 1965 v določeni meri predstavljali tudi omejitve za polnejše izkoriščanje kapacitet v posameznih, močno od uvoza odvisnih podjetij. Negativni učinki na raven proizvodnje bi utegnili biti posebno občutni pri tistih delovnih organizacijah, ki so doslej zanemarljive priprave za večji plasman svojih izdelkov na mednarodnem trgu.

Ob upoštevanju splošnih in konkretnih problemov cenimo, da obstojajo pogoji za povečanje izvoza v letu 1965.

Po podatkih gospodarskih organizacij bi bilo mogoče v letu 1965 doseči naslednje povečanje izvoza:

— ameriških dolarjih (\$)

	1963	1964	1965	Indeksi	
				1964	1965
				1963	1964
Skupni izvoz					
industrijskih					
proizvodov	535.931	419.248	716.000	78,2	170,8

Predvideni porast izvoza naj bi se smatral kot minimalni program za vključevanje industrijskih podjetij v izvoz, težiti pa je za tem, da bi izvoz hitreje naraščal, s čemer bi lahko izboljšal pogoje proizvodnje in uvoza.

2. Razvoj in problemi gospodarskih področij

a) Industrija

Fizični obseg industrijske proizvodnje se je v letu 1964 v primerjavi z letom 1963 povečal za 12 %.

Povečanje proizvodnje v letu 1964 ni bilo doseženo na račun izgradnje novih kapacitet (z izjemo novih obratnih prostorov TGO »Gorenje«), temveč je bilo povečanje doseženo predvsem na račun vključevanja novo zaposlenih. Letni plan industrijske proizvodnje je bil izpolnjen v višini 98,5 %.

Uspešnejši razvoj industrijske proizvodnje so ovirali predvsem naslednji vzroki:

— **Rudnik lignita Velenje** je povečal svojo proizvodnjo v letu 1964 le za 100.914 ton. Glavna ovira za večjo proizvodnjo lignita je pomanjkanje rudarjev. Vzroki za to so zlasti razmeroma nizki osebni dohodki rudarjev v primerjavi z nekaterimi drugimi industrijskimi panogami in pomanjkanje sredstev za izgradnjo stanovanj. Zato bo treba pri rudniku poleg ureditve osebnih dohodkov pospešiti tudi stanovanjsko izgradnjo. Poleg tega pa so v rudniku nastopile v 1. polletju neugodne odkupne prilike, kar je povzročilo znižanje produktivnosti dela.

— **Tovarna gospodinske opreme »Gorenje«** je imela vse leto težave zaradi velikega pomanjkanja dekapirane pločevine iz uvoza. Na slabšo proizvodnjo pa je vplivala tudi selitev celotnega podjetja v nove obratne prostore.

— **Tudi »Galanterija« Šoštanj** bi lahko dosegla boljše proizvodne uspehe, če bi imela zagotovljene uvoz reprodukcijskega materiala. Motnje v proizvodnji so povzročale tudi pogoste večje okvare in popravila na strojih.

Ostala industrijska podjetja so letni plan proizvodnje dosegla oziroma presegla, čeprav so se tudi tu pojavljale nekatere motnje, ki so ovirale proizvodnjo.

— **Elektrarna** je zaradi neugodnih hidroloških razmer polno obratovala, kapacitete so bile izkoriščene boljše kot v letu 1963, vendar je imela težave glede premoga.

— **Lesno industrijski kombinat Šoštanj** je letni plan proizvodnje realiziral s 106,4 % ob upoštevanju rebalansa plana, ki ga je podjetje izvedlo med letom. Zaradi objektivnih vzrokov namreč podjetje ni uvedlo v proizvodnjo novega proizvoda — gradbenih montažnih plošč.

Tudi **Tovarna usnja Šoštanj** je letni plan proizvodnje presegla za 5,9 %. Glavni problem v tovarni predstavlja dobava surovih kož tako na domačem kot na tujem tržišču. Sprostitve cen surovim kožam je povzročila močan dvig cen kožam domačega izvoza. Ker so pri tem ostale cene usnja še vedno pod kontrolo, je bilo ovirano zaključevanje pomembnejših pogodb za izvoz. Močna ovira za izboljšanje kvalitete usnja so še vedno neodgovarjajoče barve in kemikalije domače industrije.

Upoštevač gibanja v letu 1964 in realne možnosti za razvoj industrije v letu 1965 računamo, da se bo industrijska proizvodnja povečala za 10 % pri sorazmerno nizki rasti števila zaposlenih (za 5 do 6 %).

V okviru teh predvidevanj bi bilo po posameznih industrijskih podjetjih naslednje gibanje obsega proizvodnje:

— v indeksih

	1964 1963	1965 1964
Elektrarna Šoštanj	110,6	99,8
Rudnik lignita Velenje	103,7	101,6
TGO Gorenje Velenje	113,9	171,4
Galanterija Šoštanj	128,3	91,3
Lesno industrijski kombinat Šoštanj	119,9	97,4
Tovarna usnja Šoštanj	124,7	87,4
Skupaj industrija	112,0	110,2

Ker v letu 1965 v SR Sloveniji ne bo dograjen noben nov objekt za proizvodnjo električne energije, lahko računamo, da bodo potrebe po električni energiji še večje kot so bile in da bodo kapacitete elektrarne

Šoštanj polno izkoriščene. Ker pa se je proizvodnja električne energije že v letu 1964 močno približala zmogljivostim, ahko računamo v letu 1965 s približno enakim obsegom proizvodnje električne energije.

V skladu s predvidevanji in zahtevanji po uravnoteženosti energetskih bilanc se bodo nadaljevala pripravljala dela za graditev TE Šoštanj II.

Proizvodnja lignita bo v letu 1965 ostala v glavnem na ravni leta 1964 oziroma se bo predvidoma povečala le za 55.000 ton. Tako proizvodnjo bo mogoče doseči na podlagi polnega izkoriščanja sedanjih kapacitet ob dotoku potrebne delovne sile in ustreznem porastu produktivnosti dela.

Zaradi velikega primanjkljaja premoga in glede na daljše gradbene dobe v rudarstvu in dobavne roke opreme bi bilo treba z vsemi deli gradnje jame v Šoštanju in Skalah začeti že leta 1965.

Lastna sredstva rudnika za investicije in stanovanjsko izgradnjo so pri sedanjih cenah premoga in proizvodnih stroških prenikla zaradi naraščanja cen osnovnim materialom (les, razstrelivo, železo, električna energija) in nujnega zviševanja osebnih dohodkov.

Največji porast proizvodnje v letu 1965 je predviden pri tovarni gospodinske opreme »Gorenje«, in sicer za 71,4 %. Povečanje proizvodnje temelji predvsem na povečanju proizvodnje štedilnikov in peči na trda goriva ter plinskih štedilnikov in kuhalnikov. »Galanterija« Šoštanj predvideva v letu 1965 nižjo proizvodnjo kot jo je dosegla v letu 1964, tako, da bi se njega proizvodnja gibala na ravni leta 1963. Na zmanjšan obseg proizvodnje vpliva predvsem nižja proizvodnja ostalih galanterijskih izdelkov in brizganih izdelkov, ki jih je podjetje vpeljalo v proizvodnjo šele leta 1965.

Tovarna usnja Šoštanj ima za leto 1965 predvideni nižji proizvodni plan v primerjavi z izvršitvijo v letu 1964. Zmanjšati namerava obseg proizvodnje podplatnega usnja, tehničnega usnja, usnja za podlago in cepljenca, vrhnjega usnja, nekoliko pa povečati proizvodnjo vrhnjega usnja težkih kož, vrhnjega in galanterijskega usnja in obutve.

b) Kmetijstvo

Kmetijska proizvodnja je v letu 1964 dosegla za okoli 12,8 % večji obseg kot v prejšnjem letu. Tak porast so omogočile ugodne vremenske razmere, boljše oskrba z reprodukcijskim materialom in razvoj družbenega sektorja. Družbena posestva so pridobila 35 ha obdelovalnih zemljišč. Zasebni proizvajalci so dosegli za 6,5 % večjo proizvodnjo, medtem ko je kooperacijska proizvodnja zajela manjši obseg zaradi stagnacije v mehanizaciji, šibke pospeševalne službe in premajhne ekonomske zainteresiranosti kmetov in družbenih kmetijskih organizacij.

Pretirani zakol govedi v prejšnjih dveh letih se je leta 1964 normaliziral, tako, da se je stalež živine ustalil. Nestimulativna cena plemenske živine in mleka pa se bo negativno odrazila na fondu in kvaliteti krav pri zasebnih proizvajalcih. Pitanje živine pri kmetijski zadrugi je bilo obsežnejše kot v prejšnjih letih.

Na podlagi razvoja v zadnjih letih in ocenjenih pogojih za prihodnje leto računamo, da se bo skupna kmetijska proizvodnja pri povprečnih vremenskih pogojih povečala v letu 1965 v primerjavi z letom 1964 za okoli 5,7 %. V tem je zajeto povečanje proizvodnje na družbenih kmetijskih posestvih za okoli 7,7 % in povečanje proizvodnje v zasebnem sektorju za okoli 5,4 %. Skladno s tem bo gibanje fizičnega obsega kmetijske proizvodnje po sektorjih lastništva predvidoma naslednje:

— v indeksih

	1964 1963	1965 1964
Kmetijstvo skupaj	112,8	103,7
— družbeni sektor	170,5	107,7
— privatni sektor s kooperacijo	106,5	105,4

Povečanje organizirane proizvodnje v letu 1965 bo temeljilo na predvideni razširitvi zemljišč in njihovem intenzivnejšem izkoriščanju s popolnejšimi tehničnimi postopki in boljšo opremljenostjo. Da bi bile s pridobivanjem zemljišč čimbolj izkoriščene prednosti intenzivne proizvodnje, bi bilo treba stremeti za tem, da se povečujejo zlasti površine v ravninskem predelu, kjer so pogoji za moderno proizvodnjo. V družbeno proizvodnjo bi se izjemoma vključevala tista obrobna zemljišča, ki jih je možno smotrno povezovati z izkoriščanjem ravninskih zemljišč in s kooperacijo.

Skladno s preobrazbo kmetijske proizvodnje se zaostre problem kmečkega prebivalstva, predvsem v hribovitih predelih. Ker tega vprašanja ne bo mogoče reševati le s prevzemanjem zemljišč v družbeni sektor in zaposlovanjem kmetov na drugih področjih, bo treba doseči močno diferenciacijo pri obdavčevanju hribovitih in ravninskih predelov in usmerjati kmečko delovno silo v gozdarstvo in jih z ustreznimi ukrepi navajati k intenziviranju živinoreje.

V kooperacijo bo predvidoma zajetih nekaj več površin kot jih imajo družbena posestva, računa se na okoli 1.100 ha. Če rse obseg kooperacijskih površin že nekaj let ni spremenil, bo morala kmetijska zadruga povečati napore za razširitev kooperacijskega načina proizvodnje.

Večji uspehi v kmetijski proizvodnji ne bodo odvisni le od povečanega obsega zemljišč v organizirani proizvodnji, temveč predvsem od boljše agrotehnike. Pri tem bo poleg ostalih pogojev zelo pomembna ustreza poraba umetnih gnojil, ki naj bi se povečala za 6%. V večji meri bi jih morali porabljati zlasti za gnojenje travnikov, katerih izkoriščanje je še močno zaostalo.

Vsi ti tehnični postopki namreč predstavljajo nujnost pri uspešnem pospeševanju živinoreje.

Za zboljšanje krmne osnove bi bilo treba doseči tudi večji hektarski pridelek žita s preizkušanjem in uvajanjem novih domačih in tujih visokorodnih sort, kar se je pri pšenici že uspešno ustvarilo, pri ječmenu pa se šele uvaja. Rezultati tega prizadevanja so bili v letu 1964 dobri, saj so dale nekatere nove sorte ječmena enak pridelek kot pšenica. Na podlagi tega lahko pričakujemo, da bodo kmetijske organizacije razširile površine pod ječmenom in koruzo, kar bo v večji meri zagotovilo krmo za rejo mesnatih prašičev, katerih je doslej zelo primanjkovalo.

Slab hektarski pridelek krompirja narekuje izpopolnitev agrotehnike tudi pri pridelovanju krompirja. Hkrati tudi organizacija tržišča s krompirjem — podobno je z zelenjavo — ni urejena. Slabe izkušnje držbenih posestev s prodajo v letu 1965 so namreč povzročile, da so omejila v letu 1964 površine pod krompirjem, zaradi česar je njegova cena prekomerno narasla. Računamo, da bodo družbena posestva v letu 1965 pod vplivom tržišča ponovno posadila več krompirja in v okviru tega tudi z različnimi sortami kvalitetnega jedilnega krompirja prispevala h konsolidaciji cen in preskrbi. Kmetijska zadruga se naj nujno orietira na večje površine krompirja v kooperaciji.

Zboljšanje proizvodnih lastnosti živine je stalno delo, ki mu doslej ni bilo posvečeno dovoj pozornosti. Registriranje tovrstnih rezultatov samo na družbenih posestvih, kjer trenutno rede samo 7% krav, ne zadošča. Selekcijo v govedoreji je namreč treba razširiti tako, da bo v nekaj letih zajela 30% krav. Leta 1965 bo v kooperaciji vzrejenih predvidoma 600 telet za pitališča in spitanih okrog 445 goved.

Težnje kmetijske zadruge, da potom kooperacije, ki naj bi postopoma zajela tudi več proizvodnih postopkov, intenzivira živinorejo v hribovitih in ravninskih predelih, bi bilo treba podpreti z ustreznimi ekonomskimi ukrepi, kot so zboljšanje odkupne cene za mleko in plemensko živino. To bi na pospeševanje živine prav tako ugodno vplivalo, kot je vplivala uveljavitev ekonomske cene za klavno živino. V letu 1964 je bilo skladno s prizadevanjem rejcev za pomno-

žitev staleža živine zaklanih okoli 150 telet manj kot leta 1963. Povečano število mlade živine daje sedaj podlago za normalizacijo okrnjenega staleža krav in za izboljšanje njihove kakovosti.

Našteti in drugi agrotehnični ukrepi so se doslej zaradi pomanjkljivosti strokovne službe prepočasno uvajali. Kljub sorazmerno zadostnemu številu strokovnih kadrov je bilo to delo zlasti v zadrugi premalo upoštevano, dejavnost pa usmerjena v preveliki meri na neposredne odkupne akcije. Vse to narekuje sistematično povezavo kmetijskih organizacij s kmetijskim institutom bodisi neposredno ali preko okrajnega zavoda za kmetijstvo.

Za nadaljnji uspešni razvoj kmetijske proizvodnje bodo potrebna tudi investicijska vlaganja. Po predvidevanjih kmetijskih organizacij bi znašale investicije v letu 1965 72 milijonov dinarjev. V okviru teh investicij je predvidena novogradnja pitališča goveje živine v Smartnem ob Paki za okoli 500 glav. Sredstva so predvidena tudi za nakup 80 ha zemljišč.

Mehanizacija, s katero razpolagajo kmetijske organizacije sedaj in katero bodo predvidoma nabavile v letu 1965, bo v glavnem zadoščala le za obdelavo lastnih zemljišč in le deloma za njihovo močnejše udejstvovanje v kooperacijski proizvodnji. Takšno stanje predstavlja oviro za hitrejši razvoj kmetijske proizvodnje in hkrati onemogoča izvajanje občinskega odloka o minimalnih agrotehničnih ukrepih.

Urediti bi bilo treba tudi kreditiranje kooperantov, da bi si lahko v večji meri izboljšali svoja gospodarstva z orodjem in stroji. Sedanji obseg kreditiranja s strani hranilno-kreditnega odseka je premajhen zaradi lastnih kreditnih sredstev. Na ta način bi se izboljšalo tudi stanje v privatnem sektorju kmetijstva, kar bi bil glede na njegov precejšen delež o celotni kmetijski proizvodnji pomemben prispevek k stabilizaciji tržišča s kmetijskimi proizvodi.

Da bi zagotovili boljšo preskrbo potrošnih središč s sadjem in zelenjavo, bi morala trgovina z dolgoročnimi odkupnimi pogodbami bližnjim proizvajalcem zagotoviti prodajo njihovih pridelkov. To bi ugodno vplivalo na stabilizacijo cen kmetijskih pridelkov, ker bi bila tako zagotovljena večja domača proizvodnja in bi odpadli tudi stroški provizije.

Oskrba z mlekom je urejena tako, da kmetijsko gospodarstvo oddaja mleko celjski mlekarji, katera oskrbuje tukajšnje območje z mlekom. Proizvodnja mleka pri kmetijskem gospodarstvu se bo predvidoma povečala od 398.000 litrov v letu 1964 na 452.000 litrov mleka v letu 1965.

Oskrba z mesom je dokaj urejena. Možnosti izvoza kvalitetne klavne živine, ki se uspešno vzreja v organizirani proizvodnji, pa narekujejo, da je treba proizvodnjo še povečati in v ta namen izkoristiti vse proizvodne pogoje.

c) Gozdarstvo

V letu 1964 so izboljšani pogoji gospodarjenja omogočili, da je bila skupna sečnja izvršena v predvidenem obsegu.

Na osnovi podanih možnosti in skladno s smernicami perspektivnega razvoja 1964 do 1970 predvidevamo, da bo sečnja v letu 1965 v primerjavi z realizacijo leta 1964 nekoliko nižja.

Na podlagi takih prizadevanj bi bilo gibanje sečnje naslednje (v bruto m³):

	1963	1964	1965	Indeksi	
				1964 1963	1965 1964
Celotna sečnja					
(vsi sektorji)	28.590	33.291	28.240	116,4	84,8
— iglavci	25.440	28.961	23.236	123,6	80,2
— listavci	3.150	4.330	5.004	84,1	115,6

Intenziteta sečnje v osnovnih gozdovih bi tako znašala 2,06% od lesnih zalog in sicer pri iglavcih 1,92%, pri listavcih pa 2,22%. Od skupnega prirasta

bi se smelo sekati okoli 92 %, in sicer od prirasta iglavcev približno 83 % in od prirasta listavcev nekako 104 %. Pri tem je treba upoštevati, da je takšna sečnja za okoli 20 % večja od etata po gozdno ureditvenih načrtih, ki so predvidevali hitro izboljšanje lesnih zalog predvsem z akumuliranjem prirastka. Ob upoštevanju celotne napadle lesne mase in manjših količin neetatnega lesa predvidevamo, da se bo gibala gozdna proizvodnja vzporedno s sečnjo, pri čemer bi se nekoliko povečala blagovna proizvodnja, neblagovna proizvodnja pa bi ostala na isti ravni.

Zaradi zaostrenih problemov pri preskrbi z iglavci se bodo morale gozdno gospodarske in lesno predelovalne organizacije prizadevati za tesnejše in dolgoročnejsše poslovno sodelovanje v okviru gozdno gospodarskih območij, da bi si tako zagotovile surovine.

Ob izvajanju teh in drugih ukrepov bo treba intenzivno vlagati tudi v enostavno in razširjeno reprodukcijo gozdov.

Predvideno je, da bo mogoče zagotoviti naslednji obseg rednega gojenja oziroma vzdrževanja gozdov:

	1964	1965	Indeks
Pogozdovanje v ha	11,58	12,70	109,7
Spopolnjevanje v ha	4,15	4,47	108,2
Melioracije — grmišč I.	—	6,60	—
— grmišč 69 — presvetlitev	16,58	16,65	100,4
— grmišč II — podsadnja	2,97	12,58	423,6
Nega gozdov			
— obžetev mladja	140,82	170,54	121,1
— čiščenje gošče	100,40	116,88	116,4
— prvo redčenje	4,50	—	—
Varstvo gozdov v 000 din)	17.794,80	27.441,30	154,2

č) Gradbeništvo

V letu 1964 je bila za gradbeništvo značilna visoka konjunktura, ki je imela za posledico visoko raven cen gradbenim storitvam, predvsem visokim gradnjam, ki je občitno preseгла povprečno splošno povečanje cen. Poleg tega je tako stanje povzročilo zavlačenje dovršitvenih rokov.

Tej usmeritvi bi se pri programiranju proizvodnje morala prilagoditi tudi gradbena podjetja. Gradbena podjetja bi morala nujno dopolniti tudi sistem notranje delitve dohodka, kar bi vzpodbujalo intenzivnost in racionalnost proizvodnje.

Industrializacijo graditve, ki se odraža v večji porabi mehanizacije in v razviti tehnološki kooperaciji, bi bilo treba učinkovito uporabiti zlasti pri stanovanjski gradnji, pa tudi pri gradnji industrijskih objektov.

V letu 1964 je bila pomembna proizvodnja stanovanj za trg. Splošno gradbeno podjetje »Vegrad« je dogradilo 205 stanovanj za prodajo, kar predstavlja z dograjenimi stanovanji za prodajo v letu 1963 244 % povečanje. Gradnjo stanovanj za trg bi bilo treba še nadalje pospešiti s tem, da bi se predvsem na tem področju uveljavil industrijski način graditve.

Omogočiti je treba izgradnjo stanovanj na večjih kompleksih, ki bodo vključeni v urbanistični načrt ter opremljeni s komunalnimi napravami.

Pričakujemo, da bo v letu 1965 dosežena naslednja vrednost gradbenih del:

	— v tekočih cenah		— v tisoč din	
	1963	1964	1963	1964
Vrednost opravljenih del	2.608,3	5.255,6	5.718,6	125,9 115,0

V kolikor bodo podjetja z območja občine sodelovala pri gradnji EKK, se bo predvideni obseg gradbenih del znatno povečal.

d) Trgovina

V letu 1964 se je obseg prometa v trgovini na drobno povečal za 39,9 %, v trgovini na debelo pa za 40,5 %, skupno torej za 40 %.

Na boljso založenost trgovine v letu 1964 v primerjavi z letom 1963 kaže povečanje zalog, ki so se v povprečju povečale za 28,4 % v trgovini na drobno in za 28,9 % v trgovini na debelo in za 28,9 % v trgovini na debelo, vendar so zaloge naraščale počasneje, kot je naraščal promet.

Na podlagi predvidene rasti osebne potrošnje in novo ustanovljenega trgovskega podjetja »Vele-trg« je mogoče računati, da se bo v letu 1965 promet v trgovini na drobno povečal za 80,5 %, v trgovini na debelo pa za sedemnajstkrat. Da bi trgovina na drobno lahko bolje izpolnjevala naloge posrednika med proizvodnjo in s tem prispevala k prizadevanjem povečanja življenjskega standarda, bi morala skrbeti predvsem za sodoben način poslovanja, ki najbolj ustreza potrebam potrošnikov. Investicijska vlaganja je treba usmerjati predvsem v preurejevanje v samopostrežne trgovine. Trgovsko podjetje »Zarja« Šoštanj predvideva ureditev samopostrežne trgovine v Šoštanju. V Velenju pa se predvideva ureditev prodajalne zelenjave, delikates in posebnega oddelka za otroška oblačila.

Trgovska podjetja bodo morala v letu 1965 posvečati večjo skrb preskrbi turističnih krajev in gostinskih podjetij z zadostnimi količinami in izbiro blaga, ki naj bo prilagojena zahtevam turističnega prometa. Pri tem bi se morala vsklajevati ponudba in povpraševanje vsaj v sezonskem času in bi morali primerno urediti obratovni čas. Glede na potrebe izboljšanja plačilne bilance bo treba v letu 1965 še bolj kot doslej vzpodbujati prodajo blaga za inozemska plačilna sredstva s popustom.

Glede na odločujoč pomen človeškega faktorja v razvoju trgovine, morajo trgovske gospodarske organizacije zlasti skrbeti za strokovno usposabljanje kadrov. Pri tem morajo upoštevati predvsem potrebe po komercialnih in vodilnih kadrih, od katerih bo v veliki meri odvisna tudi pravilna organizacija trgovine.

*Izdelati je treba takšne programe strokovnega usposabljanja posameznih profilov trgovinskih delavcev, ki bodo ustrezali potrebam sodobne trgovine.

e) Gostinstvo in turizem

1. Iztržek v gostinstvu se je v primerjavi z letom 1963 povečal za 42 %. Ob upoštevanju cen gostinskih storitev pa računamo, da se je fizični obseg storitev povečal le za okoli 27 %.

V letu 1965 pričakujemo, da se bo promet v gostinstvu povečal za nadaljnjih 35 %.

Da bi gostinstvo doseglo predvideno povečanje prometa, bo treba vse napore usmeriti v to, da bo v skladu s sodobnimi zahtevami turizma nudilo čim popolnejše in raznovrstne kakovostne storitve.

Prav tako bi se morala občinska skupščina prizadevati za ustrezno davčno politiko pri vključevanju zasebnih turističnih sob in zasebnih gostišč v turistično dejavnost. Zasebni sektor gostinstva kot nujno dopolnilo družbenega sektorja naj bi z ustrezno kakovostjo storitev razširjal ponudbo gostinskih storitev v skladu s potrebami sodobnega turizma in prebivalstva, posebno tam, kjer na obstoječe okoliščine družbenega sektorja ni mogoče uspešno razvijati.

Sedanje stanje v gostinstvu narekuje proučitev možnosti podaljšanja ureditvenih pogodb za kratkoročna posojila, ki so bila najeta za investicijska vlaganja dolgoročnega značaja.

Na primeren način bo treba urejati tudi obratovanje prehrambnih obratov, da ne bi prišlo do poslabšanja pri družbeni prehrani.

2. Turistični promet se je v letu 1964 v primerjavi z letom 1963 znatno povečal. Število gostov je porastlo za 52,8 %, število nočitev pa za 28,5 %.

Iz podatkov o razporeditvi nočitev po vrstah prenočitvenih zmogljivosti je razvidno, da je bil naj-

večji porast v hotelih. Zadovoljiva je ugotovitev, da so v skupnem porastu prenočitev porastle predvsem nočitve inozemskih gostov in sicer za 40,1 %.

Na podlagi splošnega predvidenega povečanja realnih osebnih dohodkov prebivalstva računamo, da se bo turistični promet v letu 1965 še nadalje povečal in da bo njegov porast naslednji:

	1963	1964	1965	Indeksi 1964 1965 1963 1964
Število prenočitev				
domačih turistov	20.425	25.608	32.010	127,7 125,0
Število prenočitev				
inozemskih turistov	5.116	7.169	9.678	140,1 135,0
Skupno število prenočitev	25.541	32.777	41.688	128,3 127,2

Da bi dosegli predvideni razvoj turističnega prometa, bo treba nadaljevati s krepitvijo materialne osnove turističnega gospodarstva in vzporedno s tem podvzemanj ustrezne ukrepe za izboljšanje naše turistične ponudbe. Ob tem bi bilo treba prvenstveno skrbeti za nadaljnjo turistično izgradnjo predvsem za nadaljnje urejanje rekreacijskega centra ob Velenjskem jezeru.

Težiti je treba za nadaljevanjem modernizacije ceste Velenje—Slovenj Gradec kot izredno pomembnega objekta za nadaljnji turistični razvoj.

Glede na vedno večji avtomobilski turizem bi morali skrbeti za pravočasno popravilo cest po zimskih poškodbah, ker zakasnela popravila močno ovirajo turistični promet prav v predsezoni.

Tudi trgovina bi se morala s tem, da bi poskrbelala za pravočasno in boljše preskrbo turističnih krajev z zadostnimi količinami blaga širokega sortimenta, močneje vključevati v napore za rast turističnega prometa, kateremu je treba prilagoditi tudi zmogljivosti trgovine in oblike prodaje v času turistične sezone ter obratovalni čas. Da bi dosegli večjo prodajo blaga s popustom pri plačevanju s tujimi plačilnimi sredstvi, bi bilo treba povečati tudi število artiklov, ki se smejo prodajati s popustom.

Turistična društva naj bi se v večji meri povezovala s športnimi in kulturnimi društvi zaradi organizacije privlačnih prireditev.

Posebno skrb je treba polagati tudi na vzgojo kadrov v gostinstvu in turizmu. Z davčno politiko se ne bo obremenjevalo planinskih postojank, vendar je treba doseči, da bodo le-te skrbela za boljše opremljenost in udobnost obiskovalcev ter svoje objekte ustrezno vzdrževali.

f) Obrt

Obrtna dejavnost v občini sodeluje z okoli 12 % v družbenem proizvodu, kar je glede na stopnjo gospodarskega razvoja ter raven potrošnje relativno nizko.

Pretežna večina obrtnih delavnic je opremljena z zastarelimi stroji in orodji. Značilen je tudi nesodoben način proizvodnje in opravljanja storitev ter je zato tudi produktivnost dela razmeroma nizka. Vse to ilustrira, da je obrtno dejavnost treba modernizirati. Vzrok za tak položaj v obrti so predvsem nezadostna sredstva skladov te dejavnosti.

Ker so v obrtnih organizacijah porasli poslovni stroški (predvsem reprodukcijski material in energija) in se povečali tudi osebni dohodki, zaradi česar se je materialni položaj te dejavnosti poslabšal, bi kazalo ponovno proučiti možnosti znižanja določenih družbenih obveznosti. S tem bi se tudi zavrle težnje po dviganju cen, obrtnim organizacijam pa bi se hkrati omogočili boljši pogoji za razvoj. Ustrezne oblike davčnih olajšav bi bilo treba upoštevati zlasti pri nekaterih servisih krajevnih skupnosti, ki bodo morali svoje poslovanje prilagoditi novim predpisom, po katerih so glede dajatev izenačeni z ostalimi obrtnimi organizacijami.

Z zaostritvijo pogojev v sistem kreditiranja se bo pojavil problem obratnih sredstev tudi v obrti. Večina obrtnih podjetij razpolaga namreč z zelo nizkimi stalnimi obratnimi sredstvi, zato naj bi obrtne organizacije iz sredstev skladov, doseženih v letu 1964 prvenstveno povečale lastna obrtna sredstva.

Izredno pomembna za razvoj obrti je zagotovitev potrebnih kadrov. Hiter razvoj potrošnje tehničnih predmetov trajnejše vrednosti in razvoj motorizacije sta ne samo povečala potrebe po kadrih, temveč zahtevata povsem nove profile kadrov. Ob tem klasični obrtni poklici ne morejo več pokrivati nastalih potreb in je zato potrebna odločna in pospešena preusmeritev vzgoje strokovnih kadrov iz dosedanjega vajenskega šolstva na sodoben koncept šolanja. Povečati bi bilo treba tudi večji priliv ženske mladine v obrtne poklice.

Določila zakona o obrtnih delavnicah samostojnih obrtnikov glede razvoja obrti so pripomogla, da je začelo število zasebnih obrtnih delavnic v II. polovici leta 1964 ponovno naraščati. Računati je, da bo število zasebnih obrtnih delavnic tudi v letu 1965 naraščalo. Hitrejši razvoj zasebnih obrtnih delavnic posebno v manj rentabilnih storitvenih strokah pa ovira še nerešeno vprašanje vključitve zasebnih obrtnikov v zdravstveno in pokojninsko zavarovanje.

3. Razvoj in problemi družbenih služb

Eden izmed osnovnih pogojev za hitrejši splošni napredek je z rastjo gospodarstva usklajen razvoj družbenih služb. Glede na to, da je njihov razvoj zlasti na nekaterih področjih občutno zaostajal za družbenimi potrebami, bi moralo biti razvijanje tega področja deležno večje pozornosti kot doslej. Zaostaja zlasti šolstvo, otroško varstvo in socialno varstvo. Zato bi bilo treba ob sicer splošni omejitvi investicijske potrošnje za te namene vlagati večja sredstva.

a) Šolstvo

Razvoj šolstva v preteklem obdobju je pokazal na vrsto problemov, ki z vključevanjem vedno večjega števila mladine vse vrste šol in s tem vedno večje angažiranje družbenih sredstev za izobraževanje, dobivajo vse večji pomen in jih bo treba obravnavati in reševati v daljšem obdobju kot je enoletni program.

Na območju občine je bila v letu 1964 izvedena reorganizacija šolskega omrežja na ta način, da so bile nižje organizirane šole priključene centralnim šolam. V občini je sedaj 5 osnovnih šol, 11 podružnic ter ena posebna osnovna šola, katere obiskuje 4.140 učencev. V letu 1964 sta se združili glasbena šola Šoštanj in glasbena šola Velenje v center za glasbeno in baletno vzgojo, kjer se izobražuje 200 učencev.

Pouk se na vseh šolah izvaja v dveh izmenah tako, da so učilnice zasedene ves dan. V najtežjem položaju je I. osnovna šola Šoštanj, kjer je premalo učilnic, šola je brez telovadnice, brez kabinetov, zbornice in upravnih prostorov. Posebna osnovna šola pa sploh nima lastnih šolskih prostorov.

Izdatki za osnovnošolsko dejavnost, vzgojno varstvene ustanove in za center za glasbeno in baletno vzgojo so se v letu 1964 krili iz družbenega sklada za šolstvo. Skupni izdatki tega sklada so znašali 426 milijonov dinarjev, razmerje med osebnimi in materialnimi izdatki pa je znašalo 85:17. Osebni dohodki učnega osebja so znatno zaostajali za osebnimi dohodki kadrov z enako stopnjo izobrazbe v gospodarskih organizacijah.

V letu 1964 je bilo investirano v novogradnjo ter popravilo šol ter v nabavo opreme 358 milijonov dinarjev. Glavni delež od navedenih investicijskih naložb odpade na novogradnjo novega šolskega trakta Rudarsko šolskega centra v Velenju. Nekatere večje adaptacije in manjša popravila pa so bila izvršena na šolah v naslednjih krajih: Plešivec, Zavanja, Sentilj, Skorno, Pesje, Ravne, Paka, Topolšica, Šmartno ob Paki, Šoštanj in Velenje. Na kvaliteto pouka močno vpliva neprimerna struktura učnega osebja. Sestav

se je v zadnjih letih sicer izboljšal, vendar obstajajo še vedno občutne razlike med obstoječim stanjem in dejanskimi potrebami, ki bi odgovarjale zahtevam posameznega učnega mesta. To nam ponazorjujejo naslednje številke:

	Dejansko stanje v letu 1964	Potrebe glede na zahtevo učnega mesta
— profesorji	10	46
— predmetni učitelji	39	76
— učitelji	139	127

Občinska skupščina je materialno podprla veliko zanimanje učnega osebja po dopolnilnem izobraževanju. V letu 1964 se je odločilo za izredni študij 43 prostovoljnih delavcev, od tega za pedagoško akademijo 30. Pričakovati pa smemo, da se bo zanimanje učnega osebja do strokovnega in pedagoškega izpopolnjevanja še bolj povečalo glede na večje razpone v osebnih dohodkih.

V osnovnem šolstvu bo prvenstvena naloga postopno odpravljanje večizmenski pouk. Pripravljati bo treba prehod na celodnevno bivanje v šoli, brezplačno oskrbo učencev s šolskimi knjigami in razširiti oskrbo s šolskimi malicami.

V letu 1965 je treba predvsem urediti osebne dohodke učnega osebja. Prav tako pa bi morale šole bolj uporabljati sodobna učila, ki jih občutno primanjkuje. V ta namen bi bilo treba v tistih šolskih okoliših, kjer za nabavo učil ni dovolj sredstev, omogočiti vsaj organizirano izposojevanje učil potom centrov za izposojevanje, ki bi jih bilo treba ustanoviti v večjih krajih.

Zaradi izrednega porasta mladine, ki bi se rada vključila v srednješolski študij in zaradi premajhnih srednješolskih zmogljivosti je treba v letu 1965 zgraditi v Velenju gimnazijo ali tehnično srednjo šolo. Pristopiti je treba tudi k adaptaciji osnovne šole I v Soštanju, šole Pesje, Plešivec in Skorno, dograditi vodovod v šoli Šentilj ter pripraviti načrte za adaptacijo osnovne šole Ravne.

Investicijske naložbe za šolstvo so predvidene v višini 409 milijonov dinarjev. V tem znesku so zajeta tudi sredstva za gradnjo centralnega otroškega vrtca v Velenju.

b) Zdravstvo in socialno varstvo

1. Obstoječa mreža zdravstvenih zavodov v občini in njihova organizacijska struktura zadostujeta potrebam. Zagotovljeni so tudi materialni pogoji za delovanje zdravstvenih zavodov na potrebnem nivoju. Preurediti in urediti bo treba le še ambulantno v Smartnem ob Paki. Delovanje zdravstvene službe naj bo usmerjeno predvsem na naslednja področja:

- več poudarka naj bo na zdravstveni preventivi v vseh mogočih oblikah;
- uvedejo naj se nove specialistične službe, kot je mala kirurgija, posvetovalnica za alkoholike, ambulanta za medicino dela in ginekološka ambulanta;
- izpolniti je treba nezasedena delovna mesta zdravnikov;

— pospešiti je in okrepiti je treba izvrševanje nalog občinskega zdravstvenega centra.

2. Hiter gospodarski razvoj v občini poraja tudi vedno nove socialne probleme, ki jih bo mogla reševati le pojavnim oblikam prilagojena socialna služba.

V letu 1964 je bila kadrovska okrepljena socialna služba v okviru občinske uprave. Le-ta naj bi se še nadalje izpopolnjevala tako dolgo, da se bo sposobna osamosvojiti in odvojiti v samostojen zavod oziroma center za socialno delo.

Vzporedno s formiranjem osrednje socialne službe v občini naj bi delovne organizacije, vsaka zase ali več manjših skupaj, prevzele nase tisti del socialnega

varstva, ki odpade na njihove delavce in njihove družine in ki je pogojen z delovnim procesom in nadaljnjim napredkom proizvodnje. V ta namen naj bi si v okviru kadrovskih socialnih služb zagotovile ustrezen strokovni kader. Več pozornosti naj bi delovne organizacije posvetile tudi svojim upokojenim delavcem. Nekatere socialne potrebe svojih delavcev, kot npr. varstvo otrok, bodo delovne organizacije najuspešneje reševale s tem, da se povežejo v krajevni skupnosti in jo podprejo pri širjenju kapacitet varstvenih ustanov za predšolske in šolske otroke.

Socialno službo je treba razširiti tudi na šole, zdravstveni dom in Bolnico Topolšica. Tudi ti zavodi naj si v ta namen zagotovijo potreben kader. Krajevne skupnosti, ki še tega niso storile, naj ustanovijo komisijo za socialno delo. Te bodo na eni strani določena socialna vprašanja reševale samoiniciativno in samostojno, na drugi strani pa bodo v pomoč osrednji socialni službi v občini in delovnim organizacijam.

Da bi se ublažil pereč socialni položaj nekaterih upokojenecv, drugih osamelih in ostarelih občanov in mater z nezakonskimi otroci, se predvideva gradnja 40 skromnejših stanovanj, ki bodo ustrezala omenjeni kategoriji občanov.

Posebno skrb je treba posvetiti varstvu borcev NOB in vojaških vojnih invalidov. To skrb je treba usmerjati predvsem v naslednje cilje:

- skrb za njihovo razširjeno zdravstveno varstvo;
- zagotavljati jim primerno zaposlitev v skladu z njihovo fizično in umsko sposobnostjo; pri tem naj bi delovne organizacije ob enakih pogojih dajale prednost borcem in invalidom;
- zagotoviti jim je treba možnost prekvalifikacije;

— vsem, ki stanovanjskega vprašanja še nimajo dokončno rešenega, zagotoviti primerna stanovanja, tistim pa, ki so ostali na svojih kmetijah, pa dati možnost, da pod čim ugodnejšimi pogoji najamejo posojilo za popravila hiš;

— otroci borcev in vojaških vojnih invalidov, ki se šolajo, naj bi dobili štipendije ne glede na vrsto, smer in stopnjo študija;

— v večji meri kot doslej je treba zagotoviti priznavalnine tistim, ki bi sicer ostali v neugodnem materialnem položaju;

— s podeljevanjem enkratne pomoči je treba pomagati predvsem borcem in invalidom v hribovitih kmečkih predelih, v tej smeri tudi naj bi šla merila za razne oprostitve in olajšave glede družbenih davkov.

Otroško varstvo je v zadnjih letih le malo napredovalo. Zmogljivosti ustanov za to obliko varstva se niso povečale, medtem ko je zelo poraslo število varstva potrebnih otrok. V dveh varstvenih ustanovah za predšolske otroke je zajeto 231 otrok (od tega 138 v Velenju in 93 v Soštanju). Ob tako sorazmerno slabo razvitem varstvu, pa je popolnoma neurejeno varstvo dojenčkov in varstvo šolskih otrok. Na tem področju je treba nujno doseči napredek in izboljšanje zlasti pri razvijanju osnovnega varstva otrok zaposlenih staršev. Zato je potrebna načrtna koordinacija vseh za otroško varstvo odgovornih in zainteresiranih činiteljev. Izdelati je treba skupen strokovni program razvoja otroškega varstva, katerega uresničevanje mora postati splošna naloga tako občinske skupščine kot delovnih organizacij in krajevnih skupnosti.

Nujna rešitev tega vprašanja zahteva takojšnje ukrepanje, zato se bo v letu 1965 zgradil v Velenju centralni otroški vrtec.

IV. STANOVANJSKA IN KOMUNALNA DEJAVNOST

a) V zadnjih dveh letih je stanovanjska graditev na območju občine nekoliko stagnirala. To nam dokazuje število dograjenih stanovanj v tem obdobju, če jih primerjamo s številom dograjenih stanovanj v letih pred 1965.

Da bi pokrivali potrebe vedno hitrejšega porasta prebivalstva in deloma zmanjšati primanjkljaj stano-

vanskega fonda, ki je pereč predves v Velenju in Šoštanju, bi se morala stanovanjska graditev v letu 1965 hitreje oziroma intenzivneje razvijati. Intenziviranje pa bi bilo med drugim možno doseči s stimulativnim sistemom kreditiranja stanovanjske graditve s čim večjo mobilizacijo zasebnih sredstev.

V letu 1965, ki predstavlja prehodno dobo v sistemu financiranja stanovanjske graditve, se računa s redstvi stanovanjskega sklada, s sredstvi skupne porabe delovnih organizacij, s sredstvi občanov ter z dodatnimi krediti za stanovanjsko izgradnjo. Računamo, da bo v letu 1965 za stanovanjsko izgradnjo razpoložljivih okrog 2.150 milijonov dinarjev.

Ker povzroča stalno naraščanje gradbeni stroškov vedno večje razlike med stanarinami, ki so bile določene napodlagi valorizacije stanovanj, in stanarinami, ki se določajo na podlagi dejanskih gradbenih stroškov in s tem neenake obremenitve stanovalcev, bi bilo treba proučiti postopno uvedb ekonomske stanarine kot regulatorja osnove za financiranje stanovanjskega gospodarstva. Posamezne faze prehoda na ekonomske stanarine pa bi seveda morale biti usklajene z gibanjem osebnih dohodkov.

Več skrbi bi bilo treba posvetiti tudi takšni strukturi stanovanjske graditve, ki bi bila kar najbolj usklajena s plačilno sposobnostjo pričakovalcev stanovanj.

b) Na področju komunalnega gospodarstva je treba smiselno izvajati priporočilo Skupščine SR Slovenije o nalogah in ukrepih na področju komunalnega gospodarstva, posebno v pogledu uveljavljanja komunalnih organizacij po ekonomski hnačelih, utrjevanja delavskega samoupravljanja, oblikovana cen kolektivnih in individualnih komunalnih uslug v višini stroškovnih cen.

Razširjena reprodukcija komunalnega gospodarstva zaostaja za razvojem drugih gospodarskih področij in za razvojem stanovanjske graditve. Zato bi bilo treba v letu 1965 doseči, da bo bančno kreditni sistem zagotavljal kredite za razširjeno reprodukcijo primarnih in sekundarnih komunalnih naprav in objektov, ki služijo individualni in kolektivni komunalni potrošnji. Pogoj za najemanje posjil pa bi moral biti usklajen s specifičnostjo komunalnih naprav glede na dobo trajanja. Prav tako bi bilo treba rešiti vprašanje srednjeročnega kreditiranja sredstev za predhodno opremljanje in urejanje zemljišč s komunalnimi napravami, kakor ga predpisuje republiški zakon o urejanju mestnih zemljišč.

V letu 1965 je predvideno, da bodo investicijske naložbe v komunalno dejavnost oziroma komunalne objekte znašale okrog 650 milijonov din. V okviru tega zneska je predvideno komunalno urejanje mestnih zemljišč za individualno in visoko gradnjo, regulacija Trebušnice v Velenju, Verižla v Pesjem in regulacija Pake skozi Pesje, gradnja pokopališča v Podgorju, urejevanje komunalnih objektov v Šoštanju in razsvetljava v Velenju. Predvidena je rekonstrukcija cest v Bele vode in Cirkovce ter nadaljevanje gradnje gozdne ceste v Velenju.

Ta plan velja za leto 1965. Objavi se v Uradnem vestniku Celje.

Št. 50-2/1965-1

Velenje, dne 25. marca 1965

Predsednik
Skupščine občine
Velenje
ing. Ludvik Mali l. r.

212.

Po 108. členu ustave Socialistične republike Slovenije (Uradni list SRS, št. 10-90/65), 81. členu statuta občine Velenje (Uradni vestnik okraja Celje, št. 34-282/64), 15. členu zakona o izvedbi ustave Socialistične re-

publike Slovenije (Uradni list SRS, št. 10-91/65) ter 3. in 8. členu temeljnega zakona o prekrških (Uradni list FLRJ, št. 2-22/59) je Skupščina občine Velenje na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 25. marca 1965 sprejela

ODLOK

o javni razsvetljavi, napisih (firmah) delovnih organizacij, svetlobnih reklamah ter razsvetljavi izložb in poslovnih prostorov na območju občine Velenje

I. JAVNA RAZSVETLJAVA

1. člen

Splošna določila

Razsvetljava cest naj omogoči zadostno varnost uporabnikom ceste v nočnem času.

Razsvetljava mora ustrezati vsem estetskim in svetlobno tehničnim zahtevam v vsakem posameznem primeru.

Javna razsvetljava naj bo v kabelski in kandelaberski izvedbi, kjer to predvidevajo ureditveni načrti.

2. člen

Osvetljenost na cestah, ki potekajo skozi strnjena naselja, v odvisnosti od prometa in pomena ceste naj bo:

Ceste z velikim prometom, srednja osvetljenost cestišča znaša 15 — 25 Lx, pri čemer mora biti maksimalna vrednost neenakomernosti $e = 1 : 5$.

Ceste s srednjim prometom, posebni hodniki za pešce izven cest, srednja osvetljenost znaša 8 — 15 Lx, pri čemer mora biti maksimalna vrednost neenakomernosti $e = 1 : 8$.

Ceste s slabim prometom, srednja osvetljenost cestišča znaša 2 — 8 Lx, pri čemer mora biti maksimalna vrednost neenakomernosti $e = 1 : 12$.

Parkirni prostori, parki, otroška igrišča in spomeniki pa morajo biti razsvetljeni po potrebi.

5. člen

Pri projektiranju in izvajanju javne razsvetljave je poleg določil 2. člena upoštevati še vse prometne tehnične, gradbene in urbanistične zahteve.

4. člen

Za pravilno delovanje javne razsvetljave je odgovoren Komunalno obrtni center Velenje.

5. člen

Za vsako razširitev javne razsvetljave mora biti izdelan projekt, ki ga odobri občinski upravni organ za gradbene zadeve.

II. NAPISI IN SVETLOBNE REKLAME

6. člen

Na območju občine Velenje morajo imeti vsi poslovni prostori napise (firmo), ki morajo biti čitljivi, jezikovno pravilni ter tehnično in estetsko dovršeni.

Dovoljenje za namestitev vseh vrst napisov in reklam izdaja pristojni občinski upravni organ za gradbene zadeve po predloženem načrtu.

Iz načrtov morajo biti razvidne oblike, barve napisov in reklam ter način pritrditve in mesto namestitve. V dovoljenju za postavitve napisa ali reklame upravni organ po lastni presoji določi, kateri napisi in reklame morajo biti pred obratovanjem tehnično pregledani.

7. člen

Svetlobne napise (firme) je treba namestiti na vseh poslovnih prostorih v mestih Šoštanj in Velenje.

8. člen

Svetlobni napisi ter reklame se lahko prižigajo in ugašajo občasno v krajših časovnih presledkih, ne smejo pa kakorkoli kvarno vplivati na okolico, niti motiti prometnih svetlobnih naprav.

9. člen

Investitor je dolžan skrbeti, da je napis ali reklama redno vzdrževana. Vsaka okvara se mora v sedmih dneh popraviti, svetlobni napis ali reklamo pa je treba za čas okvare izklopiti.

III. IZLOŽBE IN POSLOVNI PROSTORI

10. člen

Osvetljenost izložbe ter poslovnih prostorov mora biti načeloma v skladu z določili JUS-a C. 9 100 — 1962 na vsem območju občine Velenje.

A. Splošna osvetljenost poslovnih prostorov mora znašati najmanj 180 Lx (360 Lx) na območju mesta Velenje.

Splošna osvetljenost prodajnih in razstavnih pul-tov, vitrin in izložb mora biti najmanj 330 Lx (700 Lx).

B. Splošna osvetljenost poslovnih prostorov mora znašati najmanj 130 Lx (260 Lx) v Šoštanju in ostalih krajih.

Splošna osvetljenost prodajnih in razstavnih pul-tov, vitrin in izložb mora biti najmanj 150 Lx (300 Lx).

C. Splošna razsvetljenost blagovnic in gostišč ne glede na to, kje se poslovni prostor nahaja, mora znašati 150 Lx (300 Lx).

C. Ne glede na točko A do C mora znašati: Osvetljenost vhodov v poslovne prostore — najmanj 30 Lx (50 Lx). Osvetljenost javnih stopnišč, hodnikov in pasaž — najmanj 50 Lx (80 Lx).

Vrednost navedena v oklepaju velja za fluorescentne žarnice.

11. člen

Povprečna osvetljenost prostora se meri v višino 0,8 m od tal ter v izložbi na razsvetljenem predmetu.

12. člen

Razsvetljava mora biti izvedena v skladu s šodobno tehniko. Pri tem je treba upoštevati:

1. Osvetljenost izložb poslovnih prostorov in vhodov mora biti bistveno večja od osvetljenosti cestišča in okolice. Če je osvetljenost v delu izložbe manjša, mora biti v svetlobno poudarjenem delu bistveno večja.

2. Razsvetljava izložb in poslovnih prostorov ne sme bleščati. Žarnice in svetilke načeloma ne smejo biti vidne, oziroma morajo biti primerno zaslonjene.

3. Svetlobo je treba izbirati ustrezno razstavljenemu blagu.

IV. SPLOŠNE DOLOČBE

13. člen

Izložbena razsvetljava, svetlobni napisi (firme) in svetlobne reklame morajo delovati v času letne sezone od 1. maja do 1. oktobra vsak dan od nastopa mraka in vsaj do 24. ure, v času zimske sezone od 1. oktobra do 1. maja pa vsaj do 23. ure. Ob večerih pred državnimi prazniki in ob drugih slovesnih pri-likah morajo biti napisi in izložbe osvetljene vso noč.

14. člen

Javna razsvetljava mora delovati vsak dan od mraka pa do 24. ure v celoti; od 24. ure do jutra pa samo 50% celotne razsvetljave. To velja za mesti Velenje in Šoštanj, dočim se je treba za ostala strnje-na naselja prilagoditi lokalnim razmeram.

15. člen

Obstoječo razsvetljavo, napise, svetlobne reklame, razsvetljavo izložb in poslovnih prostorov, je treba prilagoditi temu odloku v roku enega leta.

16. člen

Kdor namesti napis ali reklamo v nasprotju s tem odlokom, mora:

1. Odpraviti ugotovljene pomanjkljivosti.
2. Če tega ne stori, mora napis ali reklamo odstraniti. V nasprotnem primeru pa odredi pristojni upravni organ odstranitev napisa ali reklame na stroške investitorja.

V. DOLOČBE O PREKRŠKIH

17. člen

Z denarno kaznijo do 10.000 din se kaznuje za prekršek:

1. kdor namesti napis (firmo) ali reklamo brez dovoljenja oddelka za gospodarstvo (6. člen).
2. kdor ne poskrbi za zadostno osvetlitev prostorov, izložb in vitrin (10. člen) ali namesti osvetlitev tako, da slepi ali drugače ovira promet pešcev ali vozil, ali direktno osvetljuje pločnik ali cestišče (12. člen);
3. kdor prižiga ali ugaša izložbeno osvetlitev, svetlobne napise ali svetlobne reklame v nasprotju z določbami 8. člena;
4. kdor ne namesti svetlobnih napisov ali ne uredi osvetlitve izložb v določenem roku (15. člen);
5. kdor postopa v nasprotju z 9. členom tega odloka;
6. kdor postopa v nasprotju s 14. členom tega odloka.

Gospodarska organizacija se kaznuje za prekršek iz prejšnjega odstavka z denarno kaznijo od 5.000 do 10.000 din, odgovorna oseba gospodarske organizacije pa z denarno kaznijo do 5.000 din.

VI. KONČNE DOLOČBE

18. člen

Nadzor nad izvajanjem tega odloka opravlja od-delek za gospodarstvo Skupščine občine Velenje.

19. člen

Ta odlok prične veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Celje.

Št. 352-4/1965-1

Velenje, dne 25. marca 1965

Predsednik
Skupščine občine
Velenje
ing. Ludvik Mali l. r

215.

Skupščina občine Žalec je po 66. členu temeljnega zakona o financiranju družbeno-političnih skupnosti (Uradni list SFRJ, št. 31-426/64) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 25. mar-ca 1965 sprejela

ODLOK

o ustanovitvi sklada za zadeve invalidov in borcev NOV

1. člen

Ustanovi se sklad za zadeve invalidov in borcev NOV (v nadaljnjem besedilu »sklad«).

2. člen

Sredstva sklada so namenjena za uspešno reše-vanje nalog s področja varstva invalidov in borcev NOV po določbah odloka o priznavalninah in posebni pomoči (Uradni vestnik okraja Celje, št. 58-515/62). Uporabljajo se za zdravljenje, prekvalifikacijo in iz-plačevanje priznavalnin udeležencev NOV ter šolanje otrok padlih in po vojni umrlih borcev ter otrok žrtev fašističnega nasilja.

3. člen

Sklad je pravna oseba. Za svoje obveznosti je odgovoren z vsemi svojimi sredstvi.

4. člen

Sklad upravlja 9-članski upravni odbor. Člane upravnega odbora imenuje občinska skupščina.

Mandatna doba članov upravnega odbora traja 2 leti.

5. člen

Sklad ima statut, ki ga sprejme upravni odbor sklada, potrdi pa občinska skupščina.

6. člen

Dohodki sklada so:

- dotacije občinskega proračuna;
- prispevki gospodarskih organizacij in zavodov;
- prispevki oziroma sredstva posameznikov;
- volila in darila;
- drugi dohodki.

7. člen

Dohodki sklada se določajo in razporejajo s finančnim načrtom, ki ga sprejme upravni odbor sklada. Finančni načrt se predloži na vpogled občinski skupščini.

8. člen

Administrativne posle za sklad vodi občinski upravni organ, ki je pristojen za družbene službe, računske posle pa upravni organ, ki je pristojen za finance.

9. člen

Odredbodajalec je predsednik upravnega odbora sklada, če pa je ta zadržan, pa član, ki ga določi upravni odbor.

10. člen

Sredstva sklada se vodijo na posebnem računu službe družbenega knjigovodstva pri podružnici Narodne banke Žalec.

11. člen

Po preteku leta se sestavi zaključni račun sklada. Zaključni račun sklada sprejme upravni odbor sklada. Zaključni račun sklada se pošlje na vpogled občinski skupščini.

12. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o ustanovitvi sklada za zadeve invalidov in borcev NOV občine Žalec (Uradni vestnik okraja Celje, št. 8-81/64) in pravila sklada za zadeve invalidov in borcev NOV (Uradni vestnik okraja Celje, št. 44-582/64).

Sredstva ukinjenega sklada se prenesejo na novo ustanovljeni sklad za zadeve invalidov in borcev NOV.

13. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Celje.

Št. 402-18/65-5/2

Žalec, dne 25. marca 1965

Nadomešča predsednika
Skupščine občine
Žalec
podpredsednik
Vlado Gorišek l. r.

214.

Skupščina občine Žalec je po 66. členu temeljnega zakona o financiranju družbeno-političnih skupnosti (Uradni list SFRJ, št. 31-426/64) na seji občinskega

zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 25. marca 1965 sprejela

ODLOK

o ustanovitvi sklada za kreditiranje šolanja

1. člen

Ustanovi se sklad za kreditiranje šolanja (v nadaljnjem besedilu »sklad«).

2. člen

Iz sklada se dajejo krediti za šolanje in študij na srednjih, višjih in visokih šolah.

3. člen

Kreditni za šolanje se dajejo predvsem občanom občine Žalec, izjemoma pa tudi drugim osebam. Krediti se dajejo samo osebam, od katerih se da utemeljeno pričakovati, da nameravajo stalno ali daljšo dobo živeti na območju občine Žalec in se zaposliti v javnih službah ali gospodarstvu na območju občine Žalec, izjemoma pa tudi drugim.

4. člen

Sklad je pravna oseba. Za svoje obveznosti je odgovoren z vsemi svojimi sredstvi.

5. člen

Sklad upravlja 7-članski upravni odbor. Člane upravnega odbora imenuje Skupščina občine Žalec izmed svojih odbornikov in drugih državljanov.

Mandatna doba članov upravnega odbora traja dve leti.

6. člen

Sklad ima statut, ki ga sprejme upravni odbor sklada, potrdi pa občinska skupščina.

7. člen

Dohodki sklada so:

- sredstva, ki se dajejo v sklad vsako leto iz občinskega proračuna;
- sredstva, ki jih dajejo v sklad delovne organizacije, za katerih potrebe se kreditira šolanje;
- obresti od naloženih sredstev sklada;
- ostali dohodki.

8. člen

Sklad lahko najame tudi posojila.

9. člen

Sredstva sklada se razporejajo vsako leto s finančnim načrtom, ki ga sprejme upravni odbor sklada. Finančni načrt se predloži na vpogled občinski skupščini.

10. člen

Administrativne posle za sklad opravlja občinski upravni organ, ki je pristojen za splošne zadeve, finančno poslovanje pa upravni organ, ki je pristojen za finance.

11. člen

Odredbodajalec je predsednik upravnega odbora sklada, če pa je ta zadržan, pa član, ki ga določi upravni odbor.

12. člen

Sredstva sklada se vodijo na posebnem računu službe družbenega knjigovodstva pri podružnici NB Žalec.

13. člen

Ob zaključku leta se sestavi zaključni račun sklada. Zaključni račun sprejme upravni odbor.

Zaključni račun se pošlje na vpogled občinski skupščini.

14. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o ustanovitvi sklada za kreditiranje šolanja (Uradni vestnik okraja Celje, št. 51-463/64).

Sredstva ukinjenega sklada se prenesejo na novo ustanovljeni sklad za kreditiranje šolanja.

15. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Celje.

Št. 402-21/64-2/3

Zalec, dne 25. marca 1965

Nadomešča predsednika
Skupščine občine
Zalec
podpredsednik
Vlado Gorišek l. r.

215.

Skupščina občine Zalec je po 66. členu temeljnega zakona o financiranju družbeno-političnih skupnosti (Uradni list SFRJ, št. 31-426/64) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 25. marca 1965 sprejela

ODLOK

o ustanovitvi sklada za požarno varnost

1. člen

Ustanovi se sklad za požarno varnost občine Zalec (v nadaljnjem besedilu »sklad«).

2. člen

Sredstva sklada so namenjena za financiranje požarnovarnostne službe.

Sredstva sklada se smejo uporabiti samo za nabavo gasilske opreme in orodja ter drugih pripomočkov, ki služijo v požarnovarnostne namene.

3. člen

Sklad je pravna oseba. Za svoje obveznosti odgovarja s svojimi sredstvi.

4. člen

Sklad upravlja 7-članski upravni odbor. Člane upravnega odbora imenuje občinska skupščina. Mandatna doba članov upravnega odbora traja 2 leti.

5. člen

Sklad ima statut, ki ga sprejme upravni odbor sklada.

Statut sklada potrdi občinska skupščina.

6. člen

Dohodki sklada so:

- sredstva, ki se vsako leto zagotovijo v občinskem proračunu;
- obresti od naloženih sredstev sklada;
- drugi dohodki.

Dohodki sklada se določijo s finančnim načrtom, ki ga sprejme upravni odbor sklada.

Finančni načrt se predloži na vpogled občinski skupščini.

10. člen

Sredstva sklada se vodijo na posebnem računu službe družbenega knjigovodstva pri podružnici Narodne banke Zalec.

11. člen

Po preteku leta se sestavi zaključni račun sklada. Zaključni račun sklada sprejme upravni odbor sklada. Zaključni račun se pošlje na vpogled občinski skupščini.

12. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o ustanovitvi sklada za požarno varnost na območju občine Zalec (Uradni vestnik okraja Celje, št. 42-402/61).

Sredstva ukinjenega sklada se prenesejo na novo ustanovljeni sklad za požarno varnost.

15. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Celje.

Št. 402-21/65-6

Zalec, dne 25. marca 1965

Nadomešča predsednika
Skupščine občine
Zalec
podpredsednik
Vlado Gorišek l. r.

216.

Skupščina občine Zalec je po 66. členu temeljnega zakona o financiranju družbeno-političnih skupnosti (Uradni list SFRJ, št. 31-426/64) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 25. marca 1965 sprejela

ODLOK

o ustanovitvi sklada za kmetijstvo

1. člen

Ustanovi se sklad za kmetijstvo (v nadaljnjem besedilu »sklad«).

2. člen

Sredstva sklada se uporabljajo po smernicah programa razvoja kmetijstva v občini in sicer:

- za pospeševanje družbene kmetijske proizvodnje;
- za nakup zemljišč;
- za pospeševanje organizirane živinorejske proizvodnje;
- za družbeni standard kmetijskih delavcev;
- za komunalne naprave v kmetijstvu.

Sredstva sklada se dajejo v obliki kreditov ali dotacij.

3. člen

Sklad je pravna oseba, ki za svoje obveznosti odgovarja s svojimi sredstvi.

4. člen

Sklad upravlja 7-članski upravni odbor. Člane upravnega odbora imenuje občinska skupščina.

Mandatna doba članov upravnega odbora traja 2 leti.

5. člen

Sklad ima statut, ki ga sprejme upravni odbor sklada, potrdi pa občinska skupščina.

6. člen

Dohodki sklada so:

- del občinske doklade od kmetijstva, ki pripada v celoti občinskemu proračunu in kateri se določi vsako leto z odlokom o proračunu občine;
- zakupnina od zemljišč, ki jih daje v zakup občinska skupščina;
- sredstva od prodanih zemljišč, ki so v družbeni lastnini pa niso pridobljena z nacionalizacijo;
- pavšalna skočnina;
- prispevki gospodarskih organizacij;
- dotacije, darila in drugi nepredvideni dohodki;
- obresti od naloženih sredstev sklada.

7. člen

Sklad lahko najema tudi posojila.

8. člen

Dohodki sklada se določajo in razporejajo s finančnim načrtom, ki ga sprejme upravni odbor sklada.

Finančni načrt se predloži na vpogled občinski skupščini.

9. člen

Administrativne posle za sklad vodi občinski upravni organ, ki je pristojen za kmetijstvo in veterino, računske posle pa upravni organ, ki je pristojen za finance.

10. člen

Odredbodajalec je predsednik upravnega odbora sklada, če pa je ta zadržan, pa član, ki ga določi upravni odbor.

11. člen

Sredstva sklada se vodijo na posebnem računu službe družbenega knjigovodstva pri podružnici Narodne banke Žalec.

12. člen

Po preteku leta se sestavi zaključni račun sklada. Zaključni račun sklada sprejme upravni odbor sklada. Zaključni račun se pošlje na vpogled občinski skupščini.

13. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o ustanovitvi sklada za kmetijstvo (Uradni vestnik okraja Celje, št. 12-116/64). Sredstva ukinjenega sklada se prenesejo na novo ustanovljeni sklad za kmetijstvo.

14. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Celje.

Št. 402-19/65-5/2

Žalec, dne 25. marca 1965

Nadomešča predsednika
Skupščine občine
Žalec
podpredsednik
Vlado Gorišek l. r.

217.

Skupščina občine Žalec je po 66. členu temeljnega zakona o financiranju družbeno-političnih skupnosti (Uradni list FLRJ, št. 51-426/64) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 25. marca 1965 sprejela

ODLOK

o ustanovitvi sklada za napredek komunalne dejavnosti

1. člen

Ustanovi se sklad za napredek komunalne dejavnosti občine Žalec (v nadaljnjem besedilu »sklad«).

2. člen

Sredstva sklada so namenjena za financiranje komunalne dejavnosti (vodovod, kanalizacija, razsvetljava, ceste, pokopališča in drugo).

3. člen

Sklad je pravna oseba. Za svoje obveznosti sklad odgovarja z vsemi svojimi sredstvi.

4. člen

Sklad upravlja 7-članski upravni odbor. Člane upravnega odbora imenuje občinska skupščina.

Mandatna doba članov upravnega odbora traja dve leti.

5. člen

Sklad ima statut, ki ga sprejme upravni odbor sklada. Statut sklada potrdi občinska skupščina.

6. člen

Dohodki sklada so:

- sredstva, ki se vsako leto zagotovijo v občinskem proračunu;
- dotacije gospodarskih in družbenih organizacij;
- darila in drugi dohodki.

7. člen

Dohodki sklada se določajo in razporejajo s finančnim planom, ki ga sprejme upravni odbor sklada.

Finančni načrt se predloži na vpogled občinski skupščini.

8. člen

Administrativno poslovanje sklada vodi občinski upravni organ, ki je pristojen za komunalne zadeve, računsko pa upravni organ, ki je pristojen za finance.

9. člen

Odredbodajalec je predsednik upravnega odbora sklada, če pa je ta zadržan, pa član, ki ga določi upravni odbor.

10. člen

Sredstva sklada se vodijo na posebnem računu službe družbenega knjigovodstva pri podružnici Narodne banke Žalec.

11. člen

Po preteku leta se sestavi zaključni račun sklada. Zaključni račun sklada sprejme upravni odbor sklada.

Zaključni račun se pošlje na vpogled občinski skupščini.

12. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o ustanovitvi sklada za napredek komunalne dejavnosti na območju občine Žalec (Uradni vestnik okraja Celje, št. 42-594/61). Sredstva ukinjenega sklada se prenesejo na novo ustanovljeni sklad za napredek komunalne dejavnosti.

13. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Celje.

Št. 402-15/65-3/2

Žalec, dne 25. marca 1965

Nadomešča predsednika
Skupščine občine
Žalec
podpredsednik
Vlado Gorišek l. r.

218.

Skupščina občine Žalec je po 66. členu temeljnega zakona o financiranju družbeno-političnih skupnosti (Uradni list FLRJ, št. 51-426/64) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 25. marca 1965 sprejela

ODLOK

o ustanovitvi sklada za socialno varstvo

1. člen

Ustanovi se sklad za socialno varstvo (v nadaljnjem besedilu »sklad«).

2. člen

Sredstva sklada so namenjena za reševanje nalog s področja socialnega varstva in za nadaljnji razvoj zavodov in drugih oblik za oskrbo otrok in odraslih, ki so potrebni posebnega varstva.

3. člen

Sklad je pravna oseba. Za svoje obveznosti odgovarja z vsemi svojimi sredstvi.

4. člen

Sklad upravlja 7-članski upravni odbor. Člane upravnega odbora imenuje občinska skupščina. Mandatna doba članov upravnega odbora traja 2 leti.

5. člen

Sklad ima statut, ki ga sprejme upravni odbor sklada. Statut sklada potrdi občinska skupščina.

6. člen

Dohodki sklada so:

- datacije iz proračuna občine;
- prispevki delovnih in družbenih organizacij;
- darila in drugi dohodki.

7. člen

Dohodki sklada se določajo in razporejajo s finančnim načrtom, ki ga sprejme upravni odbor sklada.

Finančni načrt se predloži na vpogled občinski skupščini.

8. člen

Administrativno poslovanje sklada vodi občinski upravni organ, ki je pristojen za družbene službe. Računsko pa upravni organ, ki je pristojen za finance.

9. člen

Odredbodajalec je predsednik upravnega odbora sklada, če pa je ta zadržan, pa član, ki ga določi upravni odbor.

10. člen

Sredstva sklada se vodijo na posebnem računu Službe družbenega knjigovodstva pri podružnici Narodne banke Žalec.

11. člen

Po preteku leta se sestavi zaključni račun sklada. Zaključni račun sklada sprejme upravni odbor sklada. Zaključni račun se pošlje na vpogled občinski skupščini.

12. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o ustanovitvi sklada za socialno varstvo (Uradni vestnik okraja Celje št. 59-645/63). Sredstva ukinjenega sklada se prenesejo na novo ustanovljeni sklad za socialno varstvo.

13. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Celje.

Št. 402-16/65-3/2

Žalec, dne 25. marca 1965

Nadomešča predsednika
Skupščine občine
Žalec
podpredsednik
Vlado Gorišek l. r.

219.

Skupščina občine Žalec je po 66. členu temeljnega zakona o financiranju družbeno-političnih skupnosti (Uradni list SFRJ, št. 31-426/64) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 25. marca 1965 sprejela

ODLOK

o ustanovitvi sklada za preživninsko varstvo kmetov.

1. člen

Ustanovi se sklad za preživninsko varstvo kmetov občine Žalec (v nadaljnjem besedilu »sklad«).

2. člen

Sredstva sklada so namenjena za financiranje preživninskega varstva kmetov po določbah odloka o preživninskem varstvu kmetov.

Sredstva sklada se smejo uporabljati samo za izplačevanja preživnin kmetov. Sredstev ni mogoče uporabljati za druge namene niti prenašati v druge sklade.

3. člen

Sklad je pravna oseba. Za svoje obveznosti odgovarja z vsemi svojimi sredstvi.

4. člen

Sklad upravlja 7-članski upravni odbor. Člane upravnega odbora imenuje občinska skupščina.

Po položaju sta člana upravnega odbora predsednik Sveta za kmetijstvo in gozdarstvo in predsednik Sveta za socialno varstvo.

Mandatna doba članov upravnega odbora traja 2 leti.

5. člen

Sklad ima statut, ki ga sprejme upravni odbor sklada.

Statut sklada potrdi občinska skupščina.

6. člen

Dohodki sklada so:

- kupnine in druga odplačila za zemljišča, ki jih po določbah odloka o preživninskem varstvu kmetov vlačajo v sklad kmetje, ki prenesejo svojo zemljo v družbeno lastnino;

- del cene stoječega lesa (3. točka 39. člena zakona o gozdovih Uradni listi LRS, št. 30-262/64), ki ga nosilci pravice do preživninskega varstva odstopijo skladu;

- dotacije iz občinskega proračuna;
- obresti od naloženih sredstev sklada;
- prispevki, darila in drugi dohodki.

7. člen

Dohodki sklada se določajo in razporejajo s finančnim načrtom, ki ga sprejme upravni odbor sklada.

Finančni načrt se predloži na vpogled občinski skupščini.

8. člen

Administrativno poslovanje sklada vodi občinski upravni organ, ki je pristojen za družbene službe, računsko pa upravni organ, ki je pristojen za finance.

9. člen

Odredbodajalec je predsednik upravnega odbora sklada, če pa je ta zadržan, pa član, ki ga določi upravni odbor.

10. člen

Sredstva sklada se vodijo na posebnem računu Službe družbenega knjigovodstva pri podružnici Narodne banke Žalec.

11. člen

Po poteku leta se sestavi zaključni račun sklada. Zaključni račun sklada sprejme upravni odbor sklada. Zaključni račun se pošlje na vpogled občinski skupščini.

12. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odlok o ustanovitvi sklada za preživninsko varstvo kmetov (Uradni vestnik okraja Celje, št. 54-597/65 in 54-492/64) in pravila sklada za preživninsko varstvo kmetov (Uradni vestnik okraja Celje, št. 56-617/63). Sredstva ukinjenega sklada se prenesejo na novo ustanovljeni sklad za preživninsko varstvo kmetov.

13. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Celje.

Št. 402-17/65-3/2

Žalec, dne 25. marca 1965

Nadomešča predsednika
Skupščine občine
Žalec
podpredsednik
Vlado Gorišek l. r.

220.

Skupščina občine Žalec je po 66. členu temeljnega zakona o financiranju družbeno-političnih skupnosti (Uradni list SFRJ, št. 15-426/64) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 25. marca 1965 sprejela

ODLOK

o ustanovitvi sklada za telesno kulturo.

1. člen

Ustanovi se sklad za telesno kulturo občine Žalec (v nadaljnjem besedilu »sklad«).

Sredstva sklada se uporabljajo za gradnjo objektov in poligonov po programu investicij in po prioritetenem redu, ki ga določi svet, pristojen za telesno vzgojo, za vzdrževanje športnih in telesno-vzgojnih objektov, za nabavo in vzdrževanje športnih rekvizitov, financiranje občinske zveze za telesno kulturo, občinskega strelskega odbora, občinske zveze tabornikov, počitniške zveze in podobno.

3. člen

Sklad je pravna oseba. Za svoje obveznosti odgovarja z vsemi svojimi sredstvi.

4. člen

Sklad upravlja 7-članski upravni odbor. Člane upravnega odbora imenuje občinska skupščina.

Mandatna doba članov upravnega odbora traja 2 leti.

5. člen

Sklad ima statut, ki ga sprejme upravni odbor sklada. Statut sklada potrdi občinska skupščina.

6. člen

Dohodki sklada so:

- sredstva iz dohodkov prireditelj in podobno;
- dotacije iz občinskega proračuna;
- dotacije delovnih in drugih organizacij;
- sredstva iz dohodkov prostovoljnih akcij (prodaje športnih blokov, športne napovedi, markic, kuvert in podobno);
- ostali dohodki.

7. člen

Dohodki sklada se določajo in razporejajo s finančnim načrtom, ki ga sprejme upravni odbor sklada.

Finančni načrt se predloži na vpogled občinski skupščini.

8. člen

Administrativno poslovanje sklada vodi občinski upravni organ, ki je pristojen za družbene službe, računsko pa upravni organ, ki je pristojen za finance.

9. člen

Odredbodalec je predsednik upravnega odbora, če pa je ta zadržan, pa član, ki ga določi upravni odbor.

10. člen

Sredstva sklada se vodijo na posebnem računu Službe družbenega knjigovodstva pri podružnici Narodne banke Žalec.

11. člen

Po preteku leta se sestavi zaključni račun sklada. Zaključni račun sklada sprejme upravni odbor sklada.

Zaključni račun se pošlje na vpogled občinski skupščini.

12. člen

Z dnem, ko začne veljati ta odlok, preneha veljati odločba o ustanovitvi sklada za razvoj telesne kulture občine Žalec (Uradni vestnik okraja Celje, št.

34-357/59). Sredstva ukinjenega sklada se prenesejo na novo ustanovljeni sklad za telesno kulturo.

13. člen

Ta odlok začne veljati osmi dan po objavi v Uradnem vestniku Celje.

Št. 402-20/65-5/3

Žalec, dne 25. marca 1965

Nadomešča predsednika
Skupščine občine
Žalec
podpredsednik
Vlado Gorišek l. r.

221.

Skupščina občine Žalec je po 86. in 87. členu temeljnega zakona o financiranju družbeno-političnih skupnosti (Uradni list SFRJ, št. 31-426/65) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 25. marca 1965 sprejela

SKLEP

o potrditvi zaključnega računa stanovanjskega sklada občine Žalec za leto 1964.

1.

Potrdi se zaključni račun stanovanjskega sklada občine Žalec za leto 1964, ki je sestavljen po določilih zakona o financiranju gradnje stanovanj (Uradni list SFRJ, št. 47-752/59 in 12-141/62) ter na njegovi podlagi izdanih predpisov.

2.

Doseženi dohodki in izvršeni izdatki sklada za leto 1964 so znašali:

SREDSTVA:

Sredstva prenešana iz preteklega leta

		din
— lastna	925.402.942	
— tuja	197.017.594	1.125.420.536
Tekoči priliv		
— lastni	254.510.459	
— tuji	73.458.961	327.949.420
Obračunana lastna udeležba in vračila kupnin in posojil		102.852.037
Neposredni izdatki		18.508.536
		1.332.029.583

PLASMAN

	din
Stanje posojil 1. 1. 1964	1.106.115.160
Koriščenje posojil	546.808.297
Odplačila anuitet	149.577.828
	1.503.345.629
Saldo na žiro računu 31. 12. 1964	26.542.636
Oročena sredstva	2.200.000
Sredstva, ki niso dohodek sklada	56.882
	28.685.754

3.

Saldo na žiro računu, per 31. decembra 1964 se prenese kot dohodek v leto 1965.

4.

Ta sklep velja od dneva objave v Uradnem vestniku Celje.

Št. 400-4/65-5

Žalec, dne 25. marca 1965

Predsednik
Skupščine občine
Žalec
Tone Delak l. r.

222.

Skupščina občine Žalec je po 31. členu uredbe o družbenih investicijskih skladih (Uradni list FLRJ, št. 22-257/56, št. 6-65/57 in 12-148/60) na seji občinskega zbora in na seji zbora delovnih skupnosti dne 25. marca 1965 sprejela

SKLEP

o potrditvi zaključnega računa družbenega investicijskega sklada občine Žalec za leto 1964

1.

Potrdi se zaključni račun družbenega investicijskega sklada občine Žalec za leto 1964, ki izkazuje:

SREDSTVA:

	din
Lastna sredstva prenešena iz preteklega leta	511.564.878
Čisti priliv od tega tuja sredstva — posojilo SGB Ljubljana 896.000 din	85.573.418
Neposredni izdatki	16.839.648
	578.298.648

PLASMAN

Prenešeno stanje posojil	402.678.902
Odobrena posojila tekom leta	155.230.543

din

Prejeta odplačila iz anuitet	46.807.172
Saldo na žiro računu 31. 12. 1964	511.102.275
Oročena sredstva pri KB Celje	51.561.942
10 % posojilo federaciji	2.092.447
Izločena sredstva omejitve	12.420.834
	1.121.152
	67.196.375

2.

Saldo na žiro račun per 31. decembra 1964 se prenese kot dohodek v leto 1965.

3.

Zaključni račun sklada, sestavljen po banki, ki upravlja sklad, je sestavni del tega sklepa.

4.

Ta sklep velja od dneva objave v Uradnem vestniku Celje.

Št. 400-3/65-5

Žalec, dne 25. marca 1965

Predsednik
Skupščine občine
Žalec
Tone Delak l. r.